

Missziói Magazin 99/4

Az Evangélikus Missziói
Központ folyóiratának internet
változata

- [Impresszum](#)
- [Contents in English](#)
- [Ezentúl emberhalász leszél...](#)
- [Száz példány a dabas-gyóni gyülekezetben](#)
- [Egyház és Internet](#)
- [Tanít a missziótörténet](#)
- [Interjú: Ahol már a túléléshez is misszió kell...](#)
- [Külmisszió: Láthatatlan kapcsolat](#)
- [Missziói körök a külmisszióért](#)
  - [Szegletkő - a DUNA TV júniusi adásából](#)
  - [Média világ: Jézus ma tévés lenne?](#)
  - [Gedeon](#)
  - [Gedeon társaság története](#)
  - [Követjük Isten stratégiáját: A magyar gedeoniták](#)
  - [Bárhon megkeresni az elveszettet](#)
- [Az Ökumenikus Tanács közleménye](#)

Missziói Magazin: az Evangélikus Missziói Központ kéthavonta megjelenő folyóirata - Internet változat

* 1999/4 * 4. évfolyam 4. szám *

**A Szerkesztőség címe: 1164 Budapest, Batthyány Ilona u. 38-40.
Hungary - Europe**

**Levelezési cím: 1656 Budapest, Pf. 22 – Tel / fax: +36-1-400 3057
e-mail: evmis@mail.matav.hu**

Felelős szerkesztő és kiadó: Gáncs Péter Szerkesztő: Kőháti Dorottya

Szerkesztő bizottság:

Bácskai Károly, Bencze Imre, Szentpétery Mariann, Szeverényi János

Internet változat: dr. Léránt István

[Levelesláda: 1656 Budapest](#)

- [Vekker: Földrengés veszély](#)
- [Vekker: Milyen DJ Isten?](#)
- [Fiatalok oldala: A misszió lehetséges](#)
- [Vida Zoltán: Minden fa](#)
- [Teljes napfogyatkozás](#)
- [Izraeli élmény](#)
- [Hétfői Mamma-kóstoló](#)
  - [Napraforgó - nem csak Gyermekeknek: Mutató ujj](#)
  - [Napraforgó - nem csak Gyermekeknek: A vanyarci konferencia](#)
  - [Napraforgó - nem csak Gyermekeknek: Zákeus](#)
- [Új kazettáink](#)
- [Cronin: Szent száműzetés](#)

**Missziói Magazin: az Evangélikus Missziói Központ kéthavonta
megjelenő folyóirata - Internet változat**

* 1999/4 * 4. évfolyam 4. szám *

**A Szerkesztőség címe: 1164 Budapest, Batthyány Ilona u. 38-40.
Hungary - Europe**

**Levelezési cím: 1656 Budapest, Pf. 22 – Tel / fax: +36-1-400 3057
e-mail: evmis@mail.matav.hu**

Felelős szerkesztő és kiadó: Gáncs Péter Szerkesztő: Kőháti Dorottya

Szerkesztő bizottság:

Bácskai Károly, Bencze Imre, Szentpétery Mariann, Szeverényi János

Internet változat: dr. Léránt István

"Ezentúl emberhalász leszel..."

Mindig is csodáltam a halászok türelmét. Konok kitartásukat, munkabírásukat, fegyelmüket. És csodálom az alázatukat, amellyel nap mint nap újra megtanulják az élet nagy leckéjét: azt, hogy nem zsarnok birtokosai, hanem a másén is hű sáfárai vagyunk, lehetünk csak e világnak, a teremtettség reánk bízott kis darabkájának. Nem szól másra mandátumunk. Ők, a halászok, még tudják ezt, hiszen "munkaeszközük", a tenger, szeszélyes szerető: csak akkor ad, ha akar, s ha éppen úgy tetszik neki: irigyen elzárja kincseit. A "miért"-re sosem felel, a faggatásra nem válaszol, törvényeit ő diktálja, s fellebbezésnek nincs helye. Nem volt akkor sem, azután a fárasztó, lélekölő, eredménytelen éjszaka után sem, mikor Simon Jézussal találkozott. Fásult és ingerült volt a halász, míg az az életfordító mondat el nem hangzott. S akkor, az Ő szavára, mégis...Erről mesél nekem ez a kép, így nyár derekán: hogy vannak hajnalok évtizedeknek tűnő, kudarcba hullt éjszakák után, hajnalok, amelyek a kiégett lelkű, üres kezű halászokat új útra indítják. Ezentúl más leszel. Ezentúl az lehetsz, akivé csak velem és általam válhatsz – a holtpontról csak Jézus lendíthet tovább. Ne félj szögre akasztani a halászhálódat, ne félj kiszállni a bárkából és szilárd talajra lépni, lesz úgymé más, aki folytatja helyetted. HALÁSZ lehetsz, úgy, mint azelőtt soha, mert ezentúl nem a magad számára akarsz majd, hanem vinni, adni, megosztani. A "tenger", tudjuk, nagyon mély és éjsötét. Minden halászra szükség van az Úr munkájában. A misszió nem a jövő homályos célkitűzése, hanem a MA feladata. Az "ezentúl" most, e pillanatban kezdődik. Halljuk-e Jézus szavát?!

Kőhádi Dorottya

Száz példány a dabas-gyóni gyülekezetben

Mindig kerestük gyülekezeti tagjaink megszólításának eszközeit. Amikor megjelent a Missziói Magazin, valamelyikünk felvetette, hogy ez olyan jó, hogy lehetne sokaknak adni belőle. Végre egy újság, amelyik elég színes, mutatós, érdekes és tartalmas. Versenyre tud kelni más egyházak kiadványaival. Igen ám, de hogyan határozzuk meg az újság eladási árát? Adjuk ingyen! De akkor vagy a gyülekezet megy tönkre, vagy gonoszul visszaélünk a szabadfizetéses rendszerrel, amivel az első számot kaptuk. Így aztán pályázatot nyújtottunk be, amin nem pénzt, hanem lapszámonként 100 db újságot kértünk. Meg is nyertük a pályázatot. Vajon jó-e az újság kiadóinak, hogy még a maradék számokat is nekünk adják? Ezt nem tudjuk. Tény azonban az, hogy 100 újságot osztunk szét kéthavonta. Ez is különös vállalat serkentett. Gyülekezetünk tagjai elvállalták azt, hogy a templomi terjesztés után a maradék számokat házakhoz viszik, ilyenformán meglátogatnak embereket és kézbe adják azoknak, akik ágyhoz kötöttek, betegek, öregek, távollevők. Igazi missziós munka ez. A köszöntést, hívogatást még egy kétoldalas gyülekezeti körlevéllel is kiegészítjük. Az újság így közvetlenül válik a misszió, gyülekezeti látogatások, ébresztő munka eszközévé. Köszönjük azoknak, akik ezt lehetővé tették.

Koczor Tamás

Egyház a hálón – avagy "emberhalászat" az évezred végén...

Beszélgetés Bogdányi Gábor számítástechnikai szakemberrel

Kérlek, mesélj életedről! Milyen "gyökerekből" táplálkozol, melyik gyülekezethez kötödsz?

Régi evangélikus családból származom mindkét ágon, gyökereim a Vas megyei Uraiújfalutól a Felvidéken keresztül egészen Erdélyig nyúlnak, de van sváb rokonságom is. Ez a családon ma annyira nem érződik, de tény, hogy valahol belül elég erős ragaszkodás él bennem a mi kis egyházunkhoz. Budapesten nőttem fel, a Butahegyvidéki gyülekezetben vagyok presbiter, illetve az utóbbi években az egyetemista ifjúsági kör vezetésével foglalkoztam a gyülekezetben.

Hogy kerültél kapcsolatba a számítástechnikával?

Mindig is izgatott, hogyan lehet egy ilyen fránya gépet értelmes munkára bírni. Valami elemi vonzódás élt bennem a számítógép iránt. Gimnáziumba jártam, amikor az első iskolai számítógépek megérkeztek (1983-ban), akkor egy influenza pár napja alatt elolvastam, hogyan is kellene programozni, azután nekiláttam. A gimi vége felé már előfordult, hogy én tartottam órákat belőle. De ez nagyon régen volt, azok még olyan "kiskamasz" gépek voltak a mostaniakhoz képest.

Hogy lesz valakiből az evangélikus egyház honlapkészítő mestere?

Erre elég egyszerű válaszolni: magától. Amikor két, szintén evangélikus informatikus barátommal (Mihályi Szabolccsal és Mesterházy Attilával) csendben megalapítottuk az "Internet Munkacsoportot", csak annyi merült fel bennünk, hogy miért nincs honlapja az egyháznak? Utánajártunk, és kiderült, hogy akkoriban (1996 tavaszán) más nem foglalkozott az egyházon belül az Internet adta lehetőségekkel. Mi készítettünk egy honlap-kezdeményt, bemutattuk dr. Sólyom Jenő felügyelő úrnak, aki (lévén fizikus) látott benne fantáziát, és azóta is támogatja az ötleteinket. Ugyanakkor volt az első Szélrózsa találkozó Váralján, ahol már saját standdal szerepeltünk, és Internettől távol ugyan, de mégis bemutattuk azokat az anyagokat, amik az itthoni és külföldi kereszténységről megtalálhatók a Világhálón. Azután 1997 elején lépett ki a Világhálóra az evangélikus honlap. Ennek az elérési címe: webmaster@lutheran.hu

Véleményed szerint mennyire él egyházunk a világháló adta lehetőségekkel, és milyen irányba lehetne még e téren mozdulni?

A lehetőségek határtalanok, és folyamatosan bukkannak fel újak és újak. Most éppen egy nagy fejlesztés közepén vagyunk: Budapesti Evangélikus Intranet projektnek neveztük el. Konkrétan a budapesti központi intézmények (Déli és Északi Püspöki Hivatal, valamint az Üllői út 24. egésze) minden dolgozója elérhető lesz e-mailen az idén őszől. Készül a névtár modernizált változata, ami a változásokat naprakésszé teheti – bárki lekérdezheti majd a lelkészeink és intézményeink teljesen friss adatait az Interneten. Ehhez kapcsolódik majd az eseménytár. Ebben a nagy adathalmazban bárki sokféle szempont szerint "bányászhat" azután, hogy megtalálja ez őt érdeklő eseményeket.

Mi lehet az oka, hogy híveink jelentős része még most is kicsit az “ördög eszközének” tekinti a világhálót, a számítógépet, a mobiltelefont, mondván, hogy ezen eszközöket úgylis legtöbbször a “bűnös” emberek használják?

A tudományos és műszaki fejlődés termékei sohasem hordoznak önmagukban erkölcsi értéket, azaz maguktól nem jók vagy rosszak. Csak az ember teszi őket jóvá vagy rosszá azzal, hogy értelmes, emberi célokra felhasználja, vagy a saját, önző érdekeire kihasználja őket. Ha egy kicsit belegondolunk, az Internet képes olyan dolgokban segíteni, melyek a kereszténység számára alapvetően fontosak. Emberi kapcsolatok fenntartására, megőrzésére használható – ezáltal pedig emberek és közösségek megtartására.

Neked mit adott személyesen a NET, a computervilág?

Önmagában a computervilág csak élményeket adott, sok intellektuális sikert – jó dolog ez, de végül is megvan az ember nélküle vagy megtalálja máshol is. Egy meghitt beszélgetés vagy egy szép kirándulás összehasonlíthatatlanul többet adhat, mint sok-sok órnyi szoftverkészítés, minden sikerével együtt. Viszont az egyházi alkalmazása azt adta meg, amire valóban szükségem volt: hogy a tudásomat arra fordítsam, ami értéket teremt és másoknak az életét segíti.

Hogyan készül az evangélikus honlap? Milyen gyakran kerül sor frissítésre?

A honlap az egész, eddig körüljárt munkának csak kicsi része. Foglaljuk össze, mi is található meg rajta: egyházunk bemutatkozása, a névtár tavaly októberi állapota, egy "elektronikus könyvtár" nevű részben többféle könyv, folyóirat; azután meg lehet találni innen kiindulva az internetes lelkigondozást és el lehet jutni jó néhány gyülekezet saját honlapjához.

Mit javasolsz a Missziói Magazin olvasóinak, mire figyeljenek a világháló adta lehetőségeket tekintve?

Tanulják meg az Internet használatát! Kezdjék az e-mail-lel, azt már előfizetési díj nélkül is lehet használni egy freemail postafiók segítségével. Mindenkinek vannak külföldön élő barátai, rokonai – milyen jó lenne napi kapcsolatban lenni velük! Ezt rögtön ki lehet próbálni. Azután nézzenek körül a Világhálón, de ne ragadjanak le a csillogó-villogó látványosságoknál, hanem keressék meg azokat a témákat, amelyek egyébként is érdeklik őket. Meg fognak lepődni: szinte minden témában lehet találni valamit. Sőt, olyat is, ami az embernek hasznára válik. Végül is csak azt mondhatom: használják az Internetet, és közben rá fognak jönni, hogy nekik maguknak mire jó. A veszély pedig az, hogy az ember túlságosan elmerül benne. Elvész a virtuális világban és megfeledkezik az emberekről, akik körülveszik. Tudatosan kell figyelni rá, hogy ez ne történjen meg: be kell osztani az időt, naponta 1 óránál többet ne foglalkozzon vele. Azután lassan a helyére kerül a dolog.

Lehet-e hitnövelő, evangélium-közvetítő hatású egy internetes “szörfölgetés”?

Az evangélikus tanítás szerint a hit hallásból van. Kicsit átfogalmazva úgy mondhatnánk, hogy a hit emberi kapcsolatokból születik. Az egyik ember átadja a hitét a másiknak. Interneten keresztül pedig ugyanúgy lehetséges kapcsolatokat fenntartani és új kapcsolatokat teremteni is. Nem pusztán szörfölgetés ez, hanem kétoldalú kommunikáció. Például e-mailben. Példának hadd említsem az internetes lelkigondozást. Német nyelvterületen konkrétan tudom, hogy az elmúlt 3 év során mennyi embert erősített meg, húzott vissza a kétségbeesés szakadékaiból az, hogy volt néhány lelkész, aki válaszolt a kérdésére, leírt néhány jó szót, vagy egyáltalán meghallgatta – mindezt e-mailben. Ezzel is azt hangsúlyoznám, amit mindvégig: nem a technikán van a hangsúly, hanem az embereken, akik használják. Az ő kezükben az Internet lehetőségei is a hitet építik.

EGYHÁZ A HÁLÓN - AVAGY EMBERHALÁSZAT AZ ÉVEZRED VÉGÉN

BESZÉLGETÉS BOGDÁNYI GÁBOR SZÁMÍTÁSTECHNIKAI SZAKEMBERREL

Kérlek, mesélj életedről! Milyen "gyökerekből" táplálkozol, melyik gyülekezethez kötödsz?

Régi evangélikus családból származom mindkét ágon, gyökereim a Vas megyei Uraiújfalutól a Felvidéken keresztül egészen Erdélyig nyúlnak, de van sváb rokonságom is. Ez a családon ma annyira nem érződik, de tény, hogy valahol belül elég erős ragaszkodás él bennem a mi kis egyházunkhoz. Budapesten nőttem fel, a Butahegyvidéki gyülekezetben vagyok presbiter, illetve az utóbbi években az egyetemista ifjúsági kör vezetésével foglalkoztam a gyülekezetben.

Hogy kerültél kapcsolatba a számítástechnikával?

Mindig is izgatott, hogyan lehet egy ilyen fránya gépet értelmes munkára bírni. Valami elemi vonzódás élt bennem a számítógép iránt. Gimnáziumba jártam, amikor az első iskolai számítógépek megérkeztek (1983-ban), akkor egy influenza pár napja alatt elolvastam, hogyan is kellene programozni, azután nekiláttam. A gimi vége felé már előfordult, hogy én tartottam órákat belőle. De ez nagyon régen volt, azok még olyan "kiskamasz" gépek voltak a mostaniakhoz képest.

Hogy lesz valakiből az evangélikus egyház honlapkészítő mestere?

Erre elég egyszerű válaszolni: magától. Amikor két, szintén evangélikus informatikus barátommal (Mihályi Szabolccsal és Mesterházy Attilával) csendben megalapítottuk az "Internet Munkacsoportot", csak annyi merült fel bennünk, hogy miért nincs honlapja az egyháznak? Utánajártunk, és kiderült, hogy akkoriban (1996 tavaszán) más nem foglalkozott az egyházon belül az Internet adta lehetőségekkel. Mi készítettünk egy honlap-kezdeményt, bemutattuk dr. Sólyom Jenő felügyelő úrnak, aki (lévén fizikus) látott benne fantáziát, és azóta is támogatja az ötleteinket. Ugyanakkor volt az első Szélrózsa találkozó Váralján, ahol már saját standdal szerepeltünk, és Internettől távol ugyan, de mégis bemutattuk azokat az anyagokat, amik az itthoni és külföldi kereszténységről megtalálhatók a Világhálón. Azután 1997 elején lépett ki a Világhálóra az evangélikus honlap. Ennek az elérési címe: webmaster@lutheran.hu

Véleményed szerint mennyire él egyházunk a világháló adta lehetőségekkel, és milyen irányba lehetne még e téren mozdulni?

A lehetőségek határtalanok, és folyamatosan bukkannak fel újak és újak. Most éppen egy nagy fejlesztés közepén vagyunk: Budapesti Evangélikus Intranet projektnek neveztük el. Konkrétan a budapesti központi intézmények (Déli és Északi Püspöki Hivatal, valamint az Üllői út 24. egésze) minden dolgozója elérhető lesz e-mailen az idén őszől. Készül a névtár modernizált változata, ami a változásokat naprakésszé teheti – bárki lekérdezheti majd a lelkészeink és intézményeink teljesen friss adatait az Interneten. Ehhez kapcsolódik majd az eseménytár. Ebben a nagy adathalmazban bárki sokféle szempont szerint "bányászhat" azután, hogy megtalálja ez őt érdeklő eseményeket.

Mi lehet az oka, hogy híveink jelentős része még most is kicsit az “ördög eszközének” tekinti a világhálót, a számítógépet, a mobiltelefont, mondván, hogy ezen eszközöket úgylis legtöbbször a “bűnös” emberek használják?

A tudományos és műszaki fejlődés termékei sohasem hordoznak önmagukban erkölcsi értéket, azaz maguktól nem jók vagy rosszak. Csak az ember teszi őket jóvá vagy rosszá azzal, hogy értelmes, emberi célokra felhasználja, vagy a saját, önző érdekeire kihasználja őket. Ha egy kicsit belegondolunk, az Internet képes olyan dolgokban segíteni, melyek a kereszténység számára alapvetően fontosak. Emberi kapcsolatok fenntartására, megőrzésére használható – ezáltal pedig emberek és közösségek megtartására.

Neked mit adott személyesen a NET, a computervilág?

Önmagában a computervilág csak élményeket adott, sok intellektuális sikert – jó dolog ez, de végül is megvan az ember nélküle vagy megtalálja máshol is. Egy meghitt beszélgetés vagy egy szép kirándulás összehasonlíthatatlanul többet adhat, mint sok-sok órnyi szoftverkészítés, minden sikerével együtt. Viszont az egyházi alkalmazása azt adta meg, amire valóban szükségem volt: hogy a tudásomat arra fordítsam, ami értéket teremt és másoknak az életét segíti.

Hogyan készül az evangélikus honlap? Milyen gyakran kerül sor frissítésre?

A honlap az egész, eddig körüljárt munkának csak kicsi része. Foglaljuk össze, mi is található meg rajta: egyházunk bemutatkozása, a névtár tavaly októberi állapota, egy "elektronikus könyvtár" nevű részben többféle könyv, folyóirat; azután meg lehet találni innen kiindulva az internetes lelkigondozást és el lehet jutni jó néhány gyülekezet saját honlapjához.

Mit javasolsz a Missziói Magazin olvasóinak, mire figyeljenek a világháló adta lehetőségeket tekintve?

Tanulják meg az Internet használatát! Kezdjék az e-mail-lel, azt már előfizetési díj nélkül is lehet használni egy freemail postafiók segítségével. Mindenkinek vannak külföldön élő barátai, rokonai – milyen jó lenne napi kapcsolatban lenni velük! Ezt rögtön ki lehet próbálni. Azután nézzenek körül a Világhálón, de ne ragadjanak le a csillogó-villogó látványosságoknál, hanem keressék meg azokat a témákat, amelyek egyébként is érdeklik őket. Meg fognak lepődni: szinte minden témában lehet találni valamit. Sőt, olyat is, ami az embernek hasznára válik. Végül is csak azt mondhatom: használják az Internetet, és közben rá fognak jönni, hogy nekik maguknak mire jó. A veszély pedig az, hogy az ember túlságosan elmerül benne. Elvész a virtuális világban és megfeledkezik az emberekről, akik körülveszik. Tudatosan kell figyelni rá, hogy ez ne történjen meg: be kell osztani az időt, naponta 1 óránál többet ne foglalkozzon vele. Azután lassan a helyére kerül a dolog.

Lehet-e hitnövelő, evangélium-közvetítő hatású egy internetes “szörfölgetés”?

Az evangélikus tanítás szerint a hit hallásból van. Kicsit átfogalmazva úgy mondhatnánk, hogy a hit emberi kapcsolatokból születik. Az egyik ember átadja a hitét a másoknak. Interneten keresztül pedig ugyanúgy lehetséges kapcsolatokat fenntartani és új kapcsolatokat teremteni is. Nem pusztán szörfölgetés ez, hanem kétoldalú kommunikáció. Például e-mailben. Példának hadd említsem az internetes lelkigondozást. Német nyelvterületen konkrétan tudom, hogy az elmúlt 3 év során mennyi embert erősített meg, húzott vissza a kétségbeesés szakadékaiból az, hogy volt néhány lelkész, aki válaszolt a kérdésére, leírt néhány jó szót, vagy egyáltalán meghallgatta – mindezt e-mailben. Ezzel is azt hangsúlyoznám, amit mindvégig: nem a technikán van a hangsúly, hanem az embereken, akik használják. Az ő kezükben az Internet lehetőségei is a hitet építik.

Egyház a hálón – avagy "emberhalászat" az évezred végén...

Beszélgetés Bogdányi Gábor számítástechnikai szakemberrel

Kérlek, mesélj életedről! Milyen "gyökerekből" táplálkozol, melyik gyülekezethez kötödsz?

Régi evangélikus családból származom mindkét ágon, gyökereim a Vas megyei Uraiújfalutól a Felvidéken keresztül egészen Erdélyig nyúlnak, de van sváb rokonságom is. Ez a családon ma annyira nem érződik, de tény, hogy valahol belül elég erős ragaszkodás él bennem a mi kis egyházunkhoz. Budapesten nőttem fel, a Butahegyvidéki gyülekezetben vagyok presbiter, illetve az utóbbi években az egyetemista ifjúsági kör vezetésével foglalkoztam a gyülekezetben.

Hogy kerültél kapcsolatba a számítástechnikával?

Mindig is izgatott, hogyan lehet egy ilyen fránya gépet értelmes munkára bírni. Valami elemi vonzódás élt bennem a számítógép iránt. Gimnáziumba jártam, amikor az első iskolai számítógépek megérkeztek (1983-ban), akkor egy influenza pár napja alatt elolvastam, hogyan is kellene programozni, azután nekiláttam. A gimnázium vége felé már előfordult, hogy én tartottam órákat belőle. De ez nagyon régen volt, azok még olyan "kiskamasz" gépek voltak a mostaniakhoz képest.

Hogy lesz valakiből az evangélikus egyház honlapkészítő mestere?

Erre elég egyszerű válaszolni: magától. Amikor két, szintén evangélikus informatikus barátommal (Mihályi Szabolccsal és Mesterházy Attilával) csendben megalapítottuk az "Internet Munkacsoportot", csak annyi merült fel bennünk, hogy miért nincs honlapja az egyháznak? Utánajártunk, és kiderült, hogy akkoriban (1996 tavaszán) más nem foglalkozott az egyházon belül az Internet adta lehetőségekkel. Mi készítettünk egy honlap-kezdeményt, bemutattuk dr. Sólyom Jenő felügyelő úrnak, aki (lévén fizikus) látott benne fantáziát, és azóta is támogatja az ötleteinket. Ugyanakkor volt az első Szélrózsa találkozó Váralján, ahol már saját standdal szerepeltünk, és Internettől távol ugyan, de mégis bemutattuk azokat az anyagokat, amik az itthoni és külföldi kereszténységről megtalálhatók a Világhálón. Azután 1997 elején lépett ki a Világhálóra az evangélikus honlap. Ennek az elérési címe: webmaster@lutheran.hu

Véleményed szerint mennyire él egyházunk a világháló adta lehetőségekkel, és milyen irányba lehetne még e téren mozdulni?

A lehetőségek határtalanok, és folyamatosan bukkannak fel újak és újak. Most éppen egy nagy fejlesztés közepén vagyunk: Budapesti Evangélikus Intranet projektnek neveztük el. Konkrétan a budapesti központi intézmények (Déli és Északi Püspöki Hivatal, valamint az Üllői út 24. egésze) minden dolgozója elérhető lesz e-mailen az idén őszől. Készül a névtár modernizált változata, ami a változásokat naprakészé teheti – bárki lekérdezheti majd a lelkészeink és intézményeink teljesen friss adatait az Interneten. Ehhez kapcsolódik majd az eseménytár. Ebben a nagy adathalmazban bárki sokféle szempont szerint "bányászhat" azután, hogy megtalálja ez őt érdeklő eseményeket.

Mi lehet az oka, hogy híveink jelentős része még most is kicsit az “ördög eszközének” tekinti a világhálót, a számítógépet, a mobiltelefont, mondván, hogy ezen eszközöket úgylis legtöbbször a “bűnös” emberek használják?

A tudományos és műszaki fejlődés termékei sohasem hordoznak önmagukban erkölcsi értéket, azaz maguktól nem jók vagy rosszak. Csak az ember teszi őket jóvá vagy rosszá azzal, hogy értelmes, emberi célokra felhasználja, vagy a saját, önző érdekeire kihasználja őket. Ha egy kicsit belegondolunk, az Internet képes olyan dolgokban segíteni, melyek a kereszténység számára alapvetően fontosak. Emberi kapcsolatok fenntartására, megőrzésére használható – ezáltal pedig emberek és közösségek megtartására.

Neked mit adott személyesen a NET, a computervilág?

Önmagában a computervilág csak élményeket adott, sok intellektuális sikert – jó dolog ez, de végül is megvan az ember nélküle vagy megtalálja máshol is. Egy meghitt beszélgetés vagy egy szép kirándulás összehasonlíthatatlanul többet adhat, mint sok-sok órányi szoftverkészítés, minden sikerével együtt. Viszont az egyházi alkalmazása azt adta meg, amire valóban szükségem volt: hogy a tudásomat arra fordítsam, ami értéket teremt és másoknak az életét segíti.

Hogyan készül az evangélikus honlap? Milyen gyakran kerül sor frissítésre?

A honlap az egész, eddig körüljárt munkának csak kicsi része. Foglaljuk össze, mi is található meg rajta: egyházunk bemutatkozása, a névtár tavaly októberi állapota, egy "elektronikus könyvtár" nevű részben többféle könyv, folyóirat; azután meg lehet találni innen kiindulva az internetes lelkipozítást és el lehet jutni jó néhány gyülekezet saját honlapjához.

Mit javasolsz a Missziói Magazin olvasóinak, mire figyeljenek a világháló adta lehetőségeket tekintve?

Tanulják meg az Internet használatát! Kezdjék az e-mail-lel, azt már előfizetési díj nélkül is lehet használni egy freemail postafiók segítségével. Mindenkinek vannak külföldön élő barátai, rokonai – milyen jó lenne napi kapcsolatban lenni velük! Ezt rögtön ki lehet próbálni. Azután nézzenek körül a Világhálón, de ne ragadjanak le a csillogó-villogó látványosságoknál, hanem keressék meg azokat a témákat, amelyek egyébként is érdeklik őket. Meg fognak lepődni: szinte minden témában lehet találni valamit. Sőt, olyat is, ami az embernek hasznára válik. Végül is csak azt mondhatom: használják az Internetet, és közben rá fognak jönni, hogy nekik maguknak mire jó. A veszély pedig az, hogy az ember túlságosan elmerül benne. Elvész a virtuális világban és megfeledkezik az emberekről, akik körülveszik. Tudatosan kell figyelni rá, hogy ez ne történjen meg: be kell osztani az időt, naponta 1 óránál többet ne foglalkozzon vele. Azután lassan a helyére kerül a dolog.

Lehet-e hitnövelő, evangélium-közvetítő hatású internetes “szörfölgetés”?

Az evangélikus tanítás szerint a hit hallásból van. Kicsit átfogalmazva úgy mondhatnánk, hogy a hit emberi kapcsolatokból születik. Az egyik ember átadja a hitét a másiknak. Interneten keresztül pedig ugyanúgy lehetséges kapcsolatokat fenntartani és új kapcsolatokat teremteni is. Nem pusztán szörfölgetés ez, hanem kétoldalú kommunikáció. Például e-mailben. Példának hadd említsem az internetes lelkipozítást. Német nyelvterületen konkrétan tudom, hogy az elmúlt 3 év során mennyi embert erősített meg, húzott vissza a kétségbeesés szakadékából az, hogy volt néhány lelkes, aki válaszolt a kérdésére, leírt néhány jó szót, vagy egyáltalán meghallgatta – mindezt e-mailben. Ezzel is azt hangsúlyoznám, amit mindvégig: nem a technikán van a hangsúly, hanem az embereken, akik használják. Az ő kezükben az Internet lehetőségei is a hitet építik.

Az arany szabály

Ezt a címet adta Johann Flierl, a pápua-misszió evangélikus úttörője visszaemlékezéseinek, amikor azt 1939 karácsonyán – immáron hatvan éve – lejegyezte, és odaajándékozta Pusztai László lelkésztestvérünknek. A Külmissziói Egyesületnek azóta továbbajándékozott írást többször is kézbe veszem, olvasgatom. A visszaemlékezés egyik legfényesebb lapját szeretném most közkinccsé tenni és felragyogtatni a misszió mai barátainak, az érte imádkozó, fáradozó és áldozatot is vállaló testvéreknek. Ez a csillogó aranyoldal éppen 100 esztendő évfordulót jelez. Éppen azt a boldog napot, amikor a fáradhatatlan igyekvés, a hűséges és türelmes magvetés végre aratásra érett. Az első kereszttelés napja volt ez Pápua Új-Guineában. A kitartó és állhatatos hittérítő, Johann Flierl ekkor két fiatalembert kereszttelhetett meg Simbang-ban. Két fiatalembert, akik meg merték vallani, hogy hisznek Jézus Krisztusban, az igaz Üdvözítőben. Ők legyőzték a szellemi hatalmaktól való félelem erőit, mert nagyobbak tartották Jézust minden démonnál. Készek voltak vállalni a vérbosszú fenyegetését, a törzsi varázsló rémítgetéseit, mert felszabadult öröm töltötte be szívüket a Jézustól elfogadott szeretet által. Két fiatal, akit betöltött a Szentlélek fénye és boldogsága. Vidáman zengték az Istent dicsérő énekeiket, és mondták, adták tovább az örömhírt másoknak. 1899-ben ez a két megkeresztelt simbangi ifjú volt a pápuák közti keresztyén misszió első gyümölcse. E kettőből nőtt hatalmassá e száz év alatt ott az evangélikus egyház. Az ő bizonyosságtevésük, megváltozott életük nagyszerű tanúságok sorra gondolkodtatta meg környezetük fiataljait. És Jézus szeretete bennük is visszhangra talált, diadalra jutott, legyőzte a gátlásokat, a félelmet. És mind többen és többen csatlakoztak hozzájuk. A “Simbang-ifjak” kifejezés fogalommal lett! A misszió jó hírért vitték mindenfelé. Mert ezek a fiatalok megbízhatóak voltak a munkában, és szorgalmasak, feladatukat mindenütt tisztességgel látták el. Akár egy farmon alkalmazták őket, akár a gyarmati ültetvényeken, vagy más munkában. Mindenütt helytálltak, s lehetett rájuk számítani. Ők építették az első kis templomocskát, ahol összejöttek, s rendszeresen áhítatokat tartottak. De kunyhóikban is felcsendült esténként az ének, s a csillagok is fényesebben ragyogtak ilyenkor. Isten Igéje nemcsak a fiatalokat ragadta meg, dolgozott az az öregebb nemzedék szívében is. A misszionáriusok szavát, életét így áldotta meg az Úristen, hiszen másfél évtizedes kitartó, békés várakozás eredménye született meg. Az első naptól fogva igyekeztek teljes közösséget vállalni a bennszülöttekkel. Együtt éltek, dolgoztak velük akár kerti munkában, házépítésben, vagy útkészítésben segíthettek, tanácsolhattak. Eközben megtanulták szavaikat, kifejezéseiket, megismerték nyelvüket, gondolkodásukat, így tudták lefordítani nekik az Igét, közvetlenül tudtak szólni Isten nagyságos dolgairól, Jézus értünk történt haláláról és feltámadásáról, a bűnbocsánat örömről, a kegyelem titkáról. Mindez tizenöt év alatt, tehát lassan-lassan, szinte észrevétlen csendességgel történt. Johann Flierl boldogan írta le akkor naplójába: “Jaj, de sokszor hangsúlyoztam: türelemre van szükség, nagy türelemre! És íme, micsoda öröm lett belőle!” Az első megkeresztelt fiatalok a pápua Simbangban, 1899. augusztus 20-án! Dicsőség érte Istennek!

Bencze Imre

Ahol már a túléléshez is misszió kell...

Beszélgetés Tóth Melinda ózdi lelkésznővel

Ózdról az él a köztudatban, hogy nagyon nehéz terep, hiszen szegénység, munkanélküliség sújtja, ami bizonyára a lelkekre is csüggesztő hatással van. Valóban ilyen kilátástalan a helyzet? Milyen nehézségekkel kell megküzdened a mindennapos szolgálatvégzés során? Biztos, hogy sok nehézségem van, amit én inkább úgy fogalmaznék meg a magam számára, hogy kereszt. Kereszt az, amikor látom, hogy evangélikus egy család, mégsem akar megnyílni Jézus felé. Konkrétan gondolok most egy családra, ahol többször voltam látogatni, mégis bezárkóznak Isten előtt, ritkán, nagy ünnepeken látjuk őket, de úrvacsorával nem élnek. Nekem ez nagyon fáj, és úgy érzem, kudarc is a szolgálatomban, hogy nem tudom úgy hirdetni nekik Jézust, ahogy kellene. Krisztus szeretetét nem könnyű adni az embereknek, akárhol vagyunk a világban, nem akar a teremtett ember Jézussal élni, mert az lemondó élet, önmegtagadó élet, még akkor is, ha sok áldás van benne. Azt hiszem, sokat kell ezért könyörögni. Lassan tíz éve szolgálok itt, Ózdon, s bizony számtalanszor végiggondolom, amikor imádsággal indulok felkeresni egy leendő hittanos gyermeket, hogy nem csak én megyek, az autó gurul, hanem Jézust viszem az ő számukra. Ha végiggondoljuk ennek a városnak az életét, ez elég kilátástalannak tűnik. A hívek közül, azt lehet mondani, alig van olyan, aki így vagy úgy ne lenne érintett: akár munkanélküli, akár más településen dolgozik és szétszakad a család. Egy küzdelmes élet munkája, egy ház például annyit ér csak, mint másutt egy garázs... Sokan vágyakoznak pedig a munkára, hiszen arra rendeltettünk, hogy imádkozzunk és dolgozzunk, de az új ózdi gyár sem tud lendületet adni a városnak. Mi marad a munkáját veszített embernek? Ha nincs stabil családi háttér, nincs biztató gyülekezet mögötte, akkor jön a reménytelenség, az alkoholizmus. Ezeket az embereket nagyon fontos lenne Jézushoz segíteni, hiszen Ő ad értelmet az életünknek. Egy korábbi beszélgetésünk során elejtett megjegyzésedre utalnék, mely szerint nálatok már maga a túlélés, a gyülekezet életben tartása is komoly missziói munka eredménye. Ez így van. A gyülekezet nagy része idős, nyugdíjas, akik még képesek a lemondásra családért és egyházért, hogy vasárnaponként a templom nyitva legyen és erősödjenek, vigasztalódjanak. Azt kell mondjam: napról napra élünk, de hát a Miatyánkban is így imádkozunk: "a mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma." Nem vagyunk reményvesztettek, sok csodát megtapasztaltam, átéltem, de ez a küzdelem bizony sok erőt elvesz a szolgálatomból, hiszen nap mint nap anyagi gondokkal küszködöm. Öt éve sikerült felújítani a templomunkat, ami most sajnos csúnyán beázik, mert a csatornára már nem futotta... Mindemellett, ha tudunk, segítünk, akár parókiarenoválásban, akár orgonajavításban más gyülekezeteknek. Gyűjtöttünk kárpátaljai magyaroknak, hazai árvízkarosultaknak, leprásoknak, itteni, ózdi szegényeknek. Gyülekezetünk egyharmada nem evangélikus hitű, de jó ígehallgatók, s nagy ajándék a hittanos közösség is. Mint nő, hogyan éled meg lelkészi szolgálatodat az adott, nem éppen könnyű körülmények között? Nehezebb a dolgom olyan szempontból, hogy édesanya is vagyok, habár szüleim sokat segítenek. Úgy gondolom, látogatások alkalmával közelebb tudok kerülni az emberi sávokhoz, könnyebben tudom a családi problémákat megoldani, mint a férfiak. Nekünk, nőknek olyan a lelkünk, az alkatunk, teremtettségünktől fogva, hogy tudnunk kell megalázkodni, mert az igazi szeretetet csak így lehet továbbadni. Az evangélikus egyházban már – hála Istennek – természetes, hogy a nőket is lelkésszé szentelik, de számolni kell azzal is, hogy a női lelkészek anyai hivatásukat sem hanyagolhatják el. A jövő generáció hitben nevelése, vagyis az iskolaügy egy lehetséges "kitörési pont" egy fogyó vagy stagnáló gyülekezet esetében. Mi a helyzet nálatok, van-e remény, igény az oktatás beindítására Ózdon? A helyi római katolikus és református egyház igényelhetett volna vissza iskolát, de nem tették. Pedig sokak szerint igen nagy szükség lenne egy felekezeti iskolára, ahol nem csak tudást adnának át a gyerekeknek, hanem keresztyén neveltetést is. Igaz, mi vagyunk a történelmi egyházak közül a legkisebbek, de ez igazi misszió lenne, mert a jövő évezred egyháza a ma fiataljaiból kerülhet ki! Szívesen munkálkodnék, fáradoznék ezen. Keresztyén pedagógusok is boldogan tanítanának ilyen iskolában, még vidékről is bejárnának. Általános iskola első négy osztályát kellene indítani, mert utána Egerben és Miskolcon folytathatnák a gyerekek egyházi iskolájukat. Milyen konkrét segítségre lenne szüksége az ózdi gyülekezetnek ill. neked a jelen helyzetben: anyagi, személyi támogatásra, egyéb segítségre? Komoly anyagi problémákkal küszködöm, mint a gyülekezet vezetője. Nemcsak hogy renoválni nem tudunk saját erőnkől, de lassan már meleg helyiségünk sem lesz biztosítva télen. Sokat fázunk öregjeinkkel együtt. Nagy-nagy szükség lenne egy misszionáriusra, hogy a kisegyházak ne vigyék el tőlünk a híveinket. Problémát jelent például egy film megnézése is, hiszen nincs a

gyülekezetnek még egy használt tévéje sem, videóról nem is beszélve... A mi hittanosaink nem a tehetős családokból kerülnek ki, nekik otthon sincs arra lehetőségük, hogy megnézzenek olyan filmeket, amelyek a hitüket erősíthetnék. Vannak-e munkatársaid, akikre számíthatsz, lelkész vagy laikus kollégák? Nem vagy nagyon magányos a munkádban? Van, akikre számíthatok, hála Istennek. Már az is ajándék, hogy gyülekezetünknek van kántora, hiszen Borsodnádason és Putnokon én magam végeztem ezt a szolgálatot is. A legidősebb presbiterünk értékes, ellopott és feldarabolt gyertyatartóinkat kétkezi munkájával újjávarázsolta. Mindezt Krisztusért tette. Egy-két fiatal, komoly segítségem is van, akikre szintén mindig számíthatok. Nem érzem magam magányosnak, szeretem a közösséget. Sok múlik rajtunk, lelkészeken, hogy bezárjuk-e az ajtót a szívünkben is és a házunk ajtaját is, vagy pedig nyitottá válunk az emberek felé? Ózd nem kisváros, 40 ezer ember él itt. Nekünk az a küldetésünk, hogy az embereknek olyan örömet adjunk, olyan biztatást, ami nélkülözhetetlen a földi életre és az örök életre is. Adja az Úr, hogy együtt tudjunk munkálkodni, úgy, ahogy ezt idáig is megtapasztaltam. Szeretnék még nagyobb hittel, reménységgel előrébb haladni.

Kóhádi Dorottya

KÜLMISSZIÓ

LÁTHATATLAN KAPCSOLAT

Zimbabweben töltött hat évünk alatt kisgyermekünk mellett fennmaradó minden időmet és energiámat asszonyok tanítására, velük való munkára fordítottam. Így mikor Pápua Új-Guineába készülődtünk, s elképzeltem a rám váró feladatokat, mindig is egy csoport egyszerű, írástudatlan asszony között láttam magam, amint együtt tanulunk sütni-főzni, varrni, egészségesen élni, vagy éppen a jól végzett munka örömeivel dalolunk, táncolunk, adunk hálát Istennek. Csodálkoztam, amikor ittlétünk első hónapjaiban nem alakult ki ilyen kapcsolat semmilyen asszonyközösséggel, s úgy tűnt, nem igazán igénylik a tanácsaimat. Mi is lesz itt a feladatom – a család ellátásának fontos és időigényes tennivalóin kívül? – tűnődtem sokszor. Amikor felkértek, hogy önkéntesként vállaljam el a Martin Luther Seminary (MLS) angol tanári állását, világossá vált, mit tartogatott Isten számomra. Az MLS a Pápua Új-Guinea-i egyház lelkészképző intézete. Ezen kívül két helyen képeznek lelkészeket, de Logawengben és Ogelbengben pidgin nyelven folyik az oktatás. Komoly nehézség, hogy pidginül alig van elérhető irodalom, csak néhány angolról, németről lefordított könyv áll rendelkezésre. Így óriási szükség van arra, hogy az MLS-en angol nyelven színvonalas képzést biztosítsanak azoknak, akik majd a jövőben a missziói egyházak támogatásával külföldi ösztöndíjjal szeretnék fejleszteni tudásukat, s nemzetközileg is elismert tudományos fokozatot igyekeznek szerezni. Az MLS-re tíz osztály elvégzése és sikeres felvételi vizsga után lehet bejutni. Mivel az általános-és középfokú oktatás nyelve angol, a hallgatók elvileg kitűnő tudással kezdik el tanulmányaikat a teológián. De csak elvileg. Sajnos a nemzetközi oktatás színvonala nagyon alacsony, s maguk a tanárok is szívesebben használják a rendkívül egyszerű pidgin nyelvet, mert nehézségekkel küzdenek az angol használatukor. Az angolt nem mint idegen nyelvet tanítom, inkább a magyar nyelv és irodalomhoz hasonlóan. Az olvasási, írási, szóhasználati képesség fejlesztése a cél, a szövegek megértése, összefüggések felfedezése, következtetés, elvonatkoztatás, világos kifejezőmód, nyelvtan, helyesírás, szép beszéd, könyvtár használata és még sok-sok más hasznos tudnivaló megszerzése. A tradicionális ismeretek a fentieket nem foglalják magukba, viszont a magas szintű teológiai tanulmányokhoz feltétlenül szükség van rájuk. Így dolgozunk akad elég, s közösen küzdünk – néha szenvedünk – a hallgatókkal, hogy elérjék a kívánt szintet. Különösen sok nehézséggel kell az Enga területről érkezetteknek megbirkózniuk. A hegyvidék eldugott, óriási tartományába, Engába csak az ötvenes évek közepén jutott el fehér ember. Hosszú út vezet még odáig, hogy az engai oktatás felzárkózzon Pápua Új-Guinea többi területéhez. A nyelvi készség fejlesztése kitűnő lehetőséget biztosít fontos és kényes témák megvitatására szóban és írásban. Az olvasmányok kiválasztásával, a témák összeállításával, a beszélgetés vezetésével naponta nyílik alkalom olyan életbevágó kérdések felhozására, mint a keresztyén és a tradicionális értékrend, a családi kapcsolatok (férj-feleség, szülő-gyerek viszonya), brutalitás mint problémamegoldó eszköz, alkohol, kábítószer, morális kérdések, az élet teljes átadása Istennek, és még sorolhatnám. Nagy felelősséget érzek a rám bízott hallgatókért. Szeretném hűségesen, „jó szolgáló” módján elvégezni azt a keveset, ami a feladatom a jövő lelképásztorainak az életében. Ittlétünk három éve alatt sokan és sokszor tették fel a kérdést otthonról: „Hogyan segíthetnénk a munkásokat?” Ilyen távolságból nem könnyű a segítség kézzel fogható formáját megtalálni. Mégis úgy érzem, nagyon is sokat tudnának segíteni azok, akik otthon gondolnak ránk. Az alábbiakban felsorolt nevek a képen látható teológusok nevei. Azt gondoltam, hogy ha az MM olvasói választanának egy arcot a csoportképről, megkeresnék a hozzá tartozó nevet, vállalhatnák, hogy rendszeresen, név szerint imádkoznak az illetőért. Így egy csodálatos csatorna, ima-összeköttetés alakulhat ki Magyarország, Pápua Új-Guinea és Mennyei Atyánk között. A teológusok egy kivétellel mind férfiak, koruk 20 és 45 év között van. Többen nőtlenek, de akad hat gyermeces családapa is. Az egyetlen nő a három éves gyülekezeti munkás képző tanfolyamot végzi. (Nőket nem szentelnek lelkésszé.) Mindannyian sok problémával küzdenek, köti őket a tradicionális múlt ill. jelen, falvaikban törzsi harcok dúlnak, kísérti őket az alkohol és a kábítószer. Mikor közöltem velük, hogy ezt a fotót azért készítjük, hogy hazaküldve otthoni gyülekezeteink imádságát kérjük értük személyesen, a meghatott csendből úgy éreztem, az első lépést máris megtettük e láthatatlan kapcsolat felé.

Bálintné Kis Beáta

KÜLMISSZIÓ

Missziói körök a külmisszióért

Székesfehérvár

A külmisszióknak élő hitű háttérre van szüksége. Erre szolgálnak a missziói csoportok. Sorozatunkban azért mutatjuk be őket, hogy tanuljunk egymástól, példájuk bátorítson új kezdetekre. Ezúttal dr. Molnár Gyuláné, Márta testvérünk számol be a székesfehérvári kör életéről. "A gyülekezetünkben hosszú ideje hetenkénti rendszerességgel folyó alkalom mintegy három éve missziói körként működik. A csoport tevékenysége többirányú. Igyekszünk mindinkább közösséggé formálódni. Tudunk egymás örömeiről, gondjairól. Minden alkalommal elővesszük az igét, és imádkozunk. Időnként versek is előkerülnek. Folyik a kétkezi munka is: igés könyvjelzők készítése, amit beteglátogatáshoz használunk, nagyünnepen pedig az istentisztelet minden résztvevőjének adunk. Horgolt keresztek, terítők, állatfigurák készülnek, bábfigurák és párnák, amelyeket karácsonyi vásáron értékesítünk. Kötünk fáslikat a lepramisszió részére. A külmisszióban folyó szolgálatról való tájékozódásunkat egyrészt a Missziói Magazin, másrészt a személyes kapcsolatok segítik. Számos előadás hangzott el már körünkben, Bálint Zoltán és Seija Kuronen személyesen mondták el élményeiket és tapasztalataikat. A kínaiak közt folyó szolgálatról Pauline Stableford tanárnő tájékoztatott, de hallottunk Göllner Páltól az EMO (Evangéliumot Minden Otthonba) áldásos tevékenységéről, a Logosz-hajón végzett evangéliumi munkáról, s körünk tagjai közül is van, aki a börtönmissziót végzi. Az elmúlt év őszén a zuluk közti misszióról és a kárpátaljai cigányok közt megindult ébredésről hallhattunk. Örömmel emlékezünk arra, hogy körünkben járt a Külmissziói Egyesülettől Bencze Imréné titkár, és férjével a pápua misszióról tartottak diaképes előadást. Márciusban pedig missziói délutánunkon Gáncs Péter országos missziói lelkész és Szemerei János kaposvári lelkész szolgáltak, amikor bibliakörök, énektanulás, és a jövőendő feladatainak megbeszélése tette változatossá az együttléteket. Szeretnénk a résztvevők számát növelni, és többekben tudatosítani a péntek esti láthatatlan imaközösség fontosságát.

"NYÍREGYHÁZA"

Én vagyok a világ világossága..."

Minden hónap első vasárnapján: missziós délután! – ez egy jól begyakorolt mondat és jól bevált szokás mifelénk. A missziós délutánok sorában vannak egészen különlegesek is, így például a júniusi. Június 6-án ugyanis gyermekmisszió volt az ÉLIM-ben, melyen John Ruack szolgált, mindenki John bácsija. Tudjátok-e, hány millió gyermek él a Földön? Nagyon sok, annyira, hogy ha az ujjaidon kezdenéd számolni őket, és másodpercenként csak egy számot mondhatnál, több mint harminc évig tartana, anélkül, hogy bármi mást tennél. Élnek éhező gyermekek Afrikában, Brazíliában, nagyon sokan fedél nélkül, az utcán kóborolva, mindenféle veszélynek kiszolgáltatva. És járnak köztük olyan emberek, akik megpróbálnak segíteni nekik, és közben igyekeznek megismertetni velük Jézust. De Isten Igéjére a kedvező körülmények között élő gyermekeknek is szükségük van, ezért is jöttek létre a vasárnapi iskolák. A misszió magját a János evangéliumában megírt ige adta: "Én vagyok a világ világossága, aki engem követ, nem jár sötétségben..." – Hogy a gyermekek könnyebben megérthessék ezen szavak jelentését, előkerült a vak Bartimeus története is. A tanulás játékosan és kellemesen folyt, olyannyira, hogy észre sem vettük, az idő elszaladt. De nem csak nekünk, hanem a gyermekeiket kísérő felnőtteknek is. Ők külön csoportban a mai kor emberének problémáit (félelmek, szorongások, munkanélküliség) vizsgálgatták az Ige mérlegén. S bármennyire szomorú: John bácsit el kell engednünk. S hogy az elhangzott ige jó földbe hulljon, hogy ne feledjük: a magnak növekednie kell, mindannyian egy szál búzakalással térhettünk haza.

Czifra Bettina

Az élimi missziós kör tagja

Szegletkő

Rovatunkban rendszeresen felidézzük a DUNA TV Szegletkő című sorozatműsorának néhány emlékezetes részletét. A júniusi adás a következő címet viselte: Neuendettelsau, az "evangélikus Róma". A 30 perces műsor bemutatta azt a diakóniai és diakonissza munkát, amelyet a múlt századi ébredési mozgalom kiemelkedő alakja, Wilhelm Löhe evangélikus lelkész alapított. Az összeállítás nem csak a múltat dolgozta fel, hanem láttatta azt is, hogy ma milyen szolgáltatokat végeznek Neuendettelsauban a krisztusi szeretet jegyében. A Szegletkő című protestáns magazin minden hónap első vasárnapján 14 óra körül látható a Duna Televízióban. A műsort Fabiny Tamás szerkeszti.

Rudolf Keller, egyháztörténész

Wilhelm Löhe egész életén keresztül Neuendettelsau lelkésze volt, pedig eredetileg nem szerette ezt a falut. Gyülekezeti lelkészi szolgálata mellett olyan más tevékenységeket is végzett, amelyek később az egész evangélikus egyház számára jelentőséggel voltak. Az egyik fontos munkaterületet a diakonisszák között végzett munkája jelentette. Egy másik munkaág az Észak-Amerikába került evangélikusok érdekében kifejtett szolgálata volt. Ma ez részben a Missziói Intézet feladatai közé tartozik. Ezen kívül a Neuendettelsauból más országokba szakadtak lelkigondozását is elindította. 1896-ban kezdődött meg a pápua új-guineai misszió, 1897-ben pedig a Brazíliába kerültek támogatása. Neuendettelsauban Löhe egy személyben volt falusi lelkész, a diakonisszák rektora és az akkori missziói képzés felelős vezetője. Csak halála után választották szét ezeket a tisztségeket és alkalmaztak külön lelkészeket e feladatok ellátására.

Hermann Schoenauer, a diakóniai intézet vezetője

Neuendettelsaut különféle egyházi intézmények jellemzik. A diakóniai központ mellett itt működik a Missziói Intézet, a bajor evangélikus egyház Augustana Főiskolája, a Lelkésztovábbképző Intézet és más olyan szolgálati ágak, amelyek az egyházhoz kapcsolódnak. Ezért Neuendettelsaut gyakran nevezik – jóllehet falu – "az evangélikus Rómának". Innen ugyanis egész Németországra nézve jelentős egyházi hatások indultak ki. Az elmúlt 150 évben négy súlypontja alakult ki a neuendettelsauai diakóniai munkának. Az egyik a szellemi fogyatékosok közötti szolgálat, a mintegy kétezer szellemi fogyatékos gondozása. A második munkaterület az öregek körében végzett munka. Harmadikként a kórházakban fekvő betegek, gyerekek és felnőttek ápolását említhetjük. A negyedik munkaterület a pedagógia: 25 különféle iskolát tartunk fenn, összesen mintegy 3000 személy számára. Diakóniánk, szeretetszolgálatunk profilját a keresztény hit jelenti. Ezért tartjuk fontosnak munkatársaink olyan irányú továbbképzését, hogy munkájukat ők is a keresztény hit alapján tudják végezni.

Irmtraud Schrenk, diakonissza főnökasszony

Közösségünkhöz jelenleg 235 diakonissza tartozik, akik részben még aktívak, részben már nyugalomba vonultak. A hagyományos diakóniai munkát végezzük a kórházakban, az öregek körében és mindenekelőtt a gyülekezetekben. Mivel ránk nem érvényesek a kötelező bérezési szabályok és nem is megyünk férjhez, ezért nagy mértékben részt tudunk vállalni a lelkigondozásból, és mindig készen állunk a családokkal való beszélgetésekre és kapcsolattartásra. Wilhelm Löhe különösen a szívén viselte, hogy a diakonisszák oltárterítőket is készítsenek, és mi

magunk is – noha a formák és a módszerek időközben némileg megváltoztak – nagyon fontosnak tartjuk ezt. Az oltárterítők készítését a gyülekezetekben végzett sajátos igehirdetési formának tekintjük. Armin Wissel gyógypedagógus, otthonvezető. Különböző módszereket alkalmazunk. A trambulín segítségével egyszerűen csak lehetővé akarjuk tenni a fogyatékos gyermekek számára, hogy érezzék a testüket. A tér, a mozgás és az egyensúlyozás élményét akarjuk így megadni, valamint azt, hogy a bennük levő feszültséget le tudják vezetni. A zenés vízagy és gyakorlóterem ugyancsak a lazítást szolgálja, valamint azt, hogy betegek tudatában legyenek testüknek. Ezeket a helyiségeket a legkülönbözőbb elméleti hátterekkel lehet használni, így megemlíthetjük például a pszichoanalitikus vonatkozásokat. Ezek szerint ez az állapot a prenatális, vagyis a születés előtti magzati létet idézi fel a betegekben. Így az elrejtettség érzése lehet úrrá rajtuk. Újszerű módszereket alkalmazunk autisták körében is. Ezeket eredetileg Ausztráliában kísérletezték ki süketnémák között, és az ő számukra is lehetővé teszik a kommunikációt. Nem világos, hogy valaki miért nem tud beszélni, vagy hogy kommunikatív készsége mitől és mennyiben sérült. Lényeges, hogy a kéztartás segítségével az izmok kilazuljanak. Ezek az emberek ugyanis nagyon sokszor görcsök és feszültségek közepette élnek. Gyakran megtapasztaljuk, hogy akit szellemi fogyatékosnak tartanak, az egyszerűen csak önkifejezési gondokkal küzd, intellektuálisan azonban egészen magas szinten áll. Otthonunk régóta Szent Kristóf nevét viseli. A legenda szerint ő vitte át az embereket, sőt magát Krisztust is a vízre. Az ő hordozó és védelmező magatartása a mi számunkra is nagyon fontos ebben az otthonban.

MÉDIAVILÁG

Jézus ma tévés lenne?!

Médiavilág rovatunkban folytatjuk a hazai evangélikus médiamunka bemutatását. Ezúttal a kiskunhalasi Halas Tv Fénysugár című hitéleti krónikájának szerkesztője, ifj. Káposzta Lajos ad áttekintést a vidéki kis televíziók helyzetéről, az egyházi műsorkészítés fontosságáról.

Az 1990-es években a rengeteg országos és helyi sajtótermék mellett új televíziók és rádióállomások kezdtek meg működésüket. Ez utóbbiak engedélye ideiglenes jelleggel bírt, amíg 1998-ban az Országos Rádió és Televíziós Testület (ORTT) az országos televíziós csatornák után megpályáztatta a helyi tévécsatornák frekvenciáit is. A vidéki kis sugárzó televíziók nehéz helyzetbe kerültek. Magukat általában “közszolgálatinak” minősítik, és ennek igyekeznek is eleget tenni. Ahhoz azonban, hogy a következő évekre is megkapják a frekvenciát, számos követelménynek kellett eleget tenniük. Ennek egyik eleme a hitéleti, egyházi műsor rendszeres készítése és sugárzása. Ki hogy talál megoldást erre a feladatra? Mely alapelvek szerint lássunk neki a munkának? Tanulságos segítség lehet dr. Kiss Ulrich jezsuita szerzetes és újságíró gondolata: “Jézus, ha ma köztünk élne, biztosan tévés lenne. Ő ugyanis éppen olyan módszerekkel kommentálta korának eseményeit, híreit, mint a mai televíziós műsorszerkesztők. Közérthetőségre törekedett, hogy mindenki értse az evangélium igazságát. Nekünk, televíziósoknak is ez a feladatunk, amihez hozzájárul a mi saját vallási elkötelezettségünk, no meg a technika és a korszellem.” Általánosan elmondható, hogy ezek az elvek mutatkoznak meg az egyházi műsorokban. Sok múlik azonban a felelős szerkesztő ill. főszerkesztő személyes vallásosságán és érdeklődésén: konkrétan az, hogy mi jut el a nézőkhöz. Nem elhanyagolható az anyagiak megléte sem, ami főleg a díszletek, a felvételek és vágások minőségében mutatkozik meg. Sok televíziónál az operatőrök mesteri munkát végeznek a képi bemutatásban, ami a vallásos műsoroknál is döntő fontosságú lehet, amennyiben a szerkesztő teret ad e konstruktivitásnak. Összességében elmondható, hogy a vallási műsorok készítését meg kell tanulni – a vallásilag legelkötelezettebb szerkesztőnek is. A nézők többsége türelmetlen, és hamar átkapcsol egy másik csatornára, ha nem “érdekes” az adott program. Szükség van a visszajelzések elemzésére és az alkalmazkodásra. Az egyházi műsoroknak alapvetően két fajtája van: az egyik a hívőknek szóló, ami a már meglévő tudásra és ismeretanyagra épít. A másik a szélesebb, vallásilag nem képzett és nem elkötelezett közönségnek szóló, inkább bemutató jellegű műsor. E két pont között természetesen több átmeneti stílus is létezik, hiszen ahol például egy főpásztor szól a nézőhöz, esetleg egyenesen a kamerába beszélve, az is lehet “közérthető”, míg egy több soron megkomponált (kép, zene, szöveg, fények) filmetűd is szólhat csak a vallásos nézőkhöz.

FÉNYSUGÁR

A kiskunhalasi Halas Tv a Dél-alföld egyik jelentős, rendszeres műsorokkal jelentkező televíziója. A felmérések alapján mintegy 100. 000 nézője van. A Halas Tv állandó műsorstruktúrát dolgozott ki, aminek köszönhetően 1998-ban újból engedélyezték számára a frekvenciahasználatot. Jomagam egy éve vezetem a Fénysugár című hitéleti krónikát, amely kéthetente jelentkezik félórás műsoridővel. Az adás élő stúdióbeszélgetés, melyet 3-4 filmbejátszás (saját felvételek egyházi rendezvényekről, eseményekről) és aktuális, felolvasott hírek egészítenek ki. Alapvetően két “Fénysugár-típust” dolgoztam ki: az egyikben csak egy adott egyház életébe pillantunk be, a vendég ilyenkor lehetőleg lelkész, pap vagy hitközségi elnök (zsidóknál). A másik fajta műsorban egy adott jelenséget veszünk górcső alá, pl. egyetemes imahét, kántorok munkája, fiatalok nyári programjai, stb. Ebben az

esetben több vendég is van egymás után vagy egyidejűleg a stúdióban. Szerepelt már műsorunkban Szépfalusi István, Gémes István, Harmati Béla püspök, valamint helyi lelkészek, hitoktatók, presbiterek. Televíziónk szinte egyedülálló a vidéki kis televíziók sorában ezzel a műsorral.

ifj. Káposzta Lajos

MM-ÖSSZEÁLLÍTÁS

"KÖVETJÜK ISTEN STRATÉGIÁJÁT..."

Beszélgetés Mátis Andrással

A misszióknak számos lehetséges megvalósulási formája van. A cél azonban mindig ugyanaz: elérni az evangéliummal a világot, Krisztushoz vezetni az embereket. Személyes bizonyágtevéssel, vonzó, követésre méltó életpéldával, vagy ahogyan a Gedeon Társaság tagjai teszik, egészen kézzelfoghatóan, a szó szoros értelmében "megragadható" módon: átnyújtani az Élet Könyvét, kézbe adni a Szentírást. Azoknak, akik talán még soha nem nyitották fel, akik krízishelyzetben, döntési szituációban vannak, akik tanácsra, biztató szóra várnak. A gedeoniták szolgálatuk során jelen vannak szállodákban, kórházakban, katonai létesítményekben, börtönökben, orvosi rendelőkben. Mátis András, a magyarországi Gedeon Társaság tagját arra kértem, mutassa be ezt a nálunk még kevésbé ismert, de külföldön nagy hagyományokkal bíró missziós munkaágat.

Miért éppen az említett célterületeket jelölték ki szolgálatuk végzésére a gedeoniták?

A Nemzetközi Gedeon Társaság 100 esztendő múltja tekint vissza. A gedeoniták a szolgálat indulásának hajnalán azt a célt tűzték ki maguk elé, hogy eljuttatják az evangéliumot oda is, ahol ez szinte nem is várható, sőt, kifejezetten váratlanul, a meglepetés erejével hat. Azaz minden olyan helyre, ahol az emberek rövidebb-hosszabb ideig úgy tartózkodnak, hogy nem szakrális, hanem világi környezetben vannak, a rendőrőrstől kezdve a fogászati váróteremig. Nincs az életnek olyan "profán" területe, amely el lenne zárva Isten és az Ő igéje elől, a megfelelő személyekkel, eszközökkel, stratégiával ott kell lennünk, ahol az emberek vannak, és hirdetni az evangéliumot.

Stratégiát említesz. Milyen "missziói haditerv" szerint működik a Társaság, és egyáltalán, helyénvaló-e a katonai nyelv használata?

A Gedeon-munkában valóban sok katonai fogalommal találkozhatunk, hiszen a Társaság névadója maga is híres hadvezér, Izrael megbecsült bírása volt, történetét a Bírak könyvében olvashatjuk. Az Úr rábízott egy igen kétes kimenetelű csatát, amelyben a túlerővel szemben csak azért győztek Izrael fiai, mert elfogadták Isten stratégiáját. Ez a szó nagyon fontos. Úgy vélem, a misszió a világon mindenütt stratégiai kérdés. Ezért is tartjuk szükségesnek, hogy egy gedeonita tartozzon valamely gyülekezethez. Ennek azután egy kicsit a képviselője is, bár nem a gyülekezet érdekeit juttatja érvényre, hanem az evangélium üzenetét. Igen fontos szerepe lehet egy gedeonitának a gyülekezetén belül, hiszen ő lehet az a személy, aki aktív, naprakész, tájékozott, híreket tud hozni a világnak abból a részéből, ahol az egyház általában nincs jelen hétköznap. (A gedeoniták független üzletemberek, vállalkozók, ld. [A Gedeon társaság története](#).)

Ki lehet tag, és milyen feltételeknek kell megfelelnie?

A gedeoniták munkahelyükön, környezetükben észreveszik a leendő társakat, akiknek azután egy ideig figyelemmel is kísérik az életét, és elhívják egy összejövetelre. Vagy egy úgynevezett "tagtoborzó vacsorát" rendez a Társaság, amelyen előadások hangzanak el arról, hogy kik a gedeoniták, miből áll a szolgálatuk, stb. Szeretném hangsúlyozni: ez az erősek és bátrak területe ("Aki fél és retteg, az térjen vissza..." Bírák 7,3a), hiszen nagyon rövid idő alatt óriási dolgokat kell megoldani, bravúros módon. A Bibliák terjesztése személyes bizonyosságtétellel párosul, de nem valamiféle nagyhangú, lehengerlő stílusban, hanem egy nagyon stabil, kialakult véleménnyel Istenről és emberről, s ezt a lehető legrövidebb idő alatt összefoglalva kell átadni úgy, hogy sikeresen készítsük elő az Újszövetség útját.

András, téged mikor, hogyan toboroztak, és milyen tisztséget töltesz be a Gedeon Társaságban?

Nem toborzás útján kerültem a Társaságba, hanem a Nógrád megyei közgyűlés tagjaként gyakran utaztam külföldre, az Európai Régióban képviseltem a megyét. Egy utazásom során a szállodában találkoztam egy Gedeon-Bibliával, ami akkor a világ nyugati felén egészen természetes dolog volt. A hotelszobába a szobaasszony nem csak a tiszta törülközőt, a divatlapot, a bonbont, virágsokrot helyezi el, hanem ezeket az igényes kiállítású Újszövetségeket is. Ott volt tehát az éjjeliszekrényem fiókjában ez a szép kötésű, ízléses, három nyelvű Biblia, és nagyon felkeltette az érdeklődésemet. Ez egy osztrák szállodában történt. Megkérdeztem, kiktől való, s megtudtam, hogy a helyi Gedeon-csoporttól. Később személyesen felvettem velük a kapcsolatot.

Ezzel a találkozással indult tehát a magyarországi Gedeon-munka?

Az osztrák gedeoniták azt mondták, hogy megvan annak a lehetősége, hogy nálunk is elinduljon a szolgálat. Az igazsághoz hozzátartozik, hogy nem én voltam az "első fecske", velem párhuzamosan a baptista egyház képviselői és evangélikus lelkészek is érdeklődtek. Egy elég furcsa helyzet alakult ki, hiszen a szabályzat szerint lelkész nem lehet tagja a Társaságnak, márpedig a hazai kezdeményezők mind lelkészek voltak. Így gyakorlatilag létre sem jöhetett volna a csoport. Azután született egy áthidaló megoldás, és miután új helyzetek új megoldásokat kényszerítettek ki, az Egyesült Államok-béli, Nashville-i központ engedélyezte a megalakulást. Én abban az időben lelkész és szállodaigazgató voltam, ez volt az egyetlen indok, amiért tiszteletbeli Gedeon-tag lehettem. A szabályzat szerint ugyanis független üzletemberek léphetnek csak be a Társaságba. Töltöttem már be Bibliatitkári, kápláni tisztséget, jelenleg "közkatona" vagyok.

Hosszú évek óta végzed ezt a szolgálatot. Milyen személyes tapasztalatod, visszajelzésed van, amit megosztanál velünk?

Nagyon sok őszinte bizonyosságtétel tanúskodik arról, hogy mennyire meglepi az embereket, ha egy teljesen váratlan környezetben találkozunk a Bibliáinkkal. Én is kaptam már ilyen tartalmú levelet, telefonhívást. Valakinek az életét, a döntését alapvetően megváltoztathatja, ha kezébe kap egy szállodában, egy kórházban, egy börtönben egy ilyen Bibliát. A másik nagyon fontos visszajelzés pedig azokon a személyeken keresztül érkezik hozzánk, akikkel folyamatosan kapcsolatban vagyunk, az intézmények személyzete. A feljűk végzett szolgálat is döntően fontos, hiszen nem csak egy "technikai ügyet" szeretnénk elintézni általuk, hanem őket is Krisztushoz kívánjuk vezetni.

K.D.

Gedeon (Gideon)

Izrael bírása a bírák korának nevezett történelmi időben (Kr.e. XII. század). Gabonát csépel, amikor azt az utasítást kapja egy angyaltól, hogy egyesítse az izraelitákat a midjániták ellen. (Bírák könyve 6. fejezet) Az angyal botjának érintésével meggyújtja a bemutatásra szánt áldozatot, majd eltűnik. Ezután Gedeon éjjel titokban ledönti Baál oltárát. Mielőtt harcba indulna, ismét jelet kér az Úrtól: egy gyapjúdarabot helyez a szérűre azzal, hogy legyen harmatos, a föld pedig száraz, majd fordítva. Felhívására nagy számú sereg jön össze, ő azonban a félnéket visszaküldi, de a megmaradtakat is próbára teszi: egy forráshoz vezeti seregét, s akik kényelmesen letelepsznek az iváshoz, azokat elbocsátja. Így mindössze háromszáz harcosa marad, akikkel kiűzi a midjánitákat az országból. Ezért nagy tiszteletre tesz szert a nép körében, királlyá akarják kiáltani, ő azonban nem fogadja el a jelölést. A történet vallási mondanivalója az, hogy ha a nép bízik Jahvéban, minden ellenségétől megszabadul.

Bibliai kislexikon

A Gedeon Társaságtörténete

Kik a gedeoniták? 1898 őszén Wisconsin amerikai államban összetalálkozott egy szállodában két utazó üzletember. Nem ismerték egymást, de mindketten keresztények voltak és esténként együtt imádkoztak. Isten indította őket arra, hogy alapítsanak egy társaságot keresztény üzletemberekből, azzal a céllal, hogy Isten Igéjét terjesszék. Közös ima után a Gedeon nevet választották a Bibliából, a Bírak könyve 6-7. részéből. (Gedeon olyan férfiak vezetője volt, akik készen álltak Isten szolgálatára.) A társaság gyülekezetek általi támogatását egy lekipásztor indítványozta, így lett a Gedeon szolgálat a gyülekezetek "kinyújtott karjává". A Gedeon Társaság tagjai protestáns, evangéliumi egyházak gyülekezeteibe tartoznak, és önmagukat misszionáriusnak tartják a gyülekezetek részéről. Felelős, vezető beosztásban dolgoznak és élő tanúságtevői kívánnak lenni Jézus Krisztusnak. A Társaság tagjai Bibliákat helyeznek el szállodákban és panziókban, kórházakban és börtönökben. Az Újtestamentumnak a Zsoltárokkal és a Példabeszédekkel kiegészített példányait osztják diákoknak, katonáknak, kórházi ápolóknak. Ma ez a nemzetközi szervezet már 172 országban működik és eddig 75 nyelven, több mint 600 millió Újtestamentumot ajándékozott el. A Magyarországi Gedeon Társaság 1989-ben alakult meg, tíz nagyvárosban vannak csoportjai. Szívügyüknek tartják, hogy mint világszerte, Magyarországon is mielőbb eljussanak a Gedeon-Bibliák még több kórház, iskola, szálloda, börtön, otthon és laktanya falai közé. A Gedeon-Bibliák semmilyen körülmények között sem árusíthatók, kizárólag ingyenesen kerülnek terjesztésre. Isten megígérte, hogy megáldja igéjét, hogy az az Ő dicsőségére gyümölcsöt teremjen. A Gedeon Társaság tagjai munkájukban ennek sok bizonyosságával találkoznak. Azért imádkoznak, hogy akik a Gedeon-Bibliákban olvassák Isten szavát, megtérjenek, és megkapják azt az indíttatást és áldást, amelyre életük alapulhat.

MM-NÉZŐPONT

Az MM legutóbbi ('99/3.) számának Nézőpont rovatában közreadtuk Poós László vitaindító írását "Minden ajtó nekünk nyílik?!" címmel. A cikk a hazánkban még szokatlan missziói kísérletek (különös tekintettel a bevásárlóközpontokban létesített egyházi missziós centrumokra) elemzését, kritikáját fogalmazta meg. Felhívásunkra megérkezett az első reagálás, ezúttal Sánta Anikó lelkész-újságíró "nézőpontját" ismerhetik meg Olvasóink. Várjuk a további véleményeket, pro és kontra, a téma tehát "vitára van lezárva".

BÁRHOL MEGKERESNI AZ ELVESZETTET

Igen, ott kell lennünk mindenhol. Egyszerűen nem engedhetjük meg, hogy bárhonnán, bármitől távol tartsuk magunkat. Erre a korra különösen jellemző, hogy Krisztus egyházának nem szabad arra várnia, hogy az emberek találják meg, hanem neki kell elindulnia, hogy bárhol megkeresse akár az egyetlen elveszettet is. Erre maga Krisztus mutat nekünk példát: Ő maga megy el, maga keresi meg azokat, akik hívására mellé szegődnek, tanítványai lesznek. Péterhez a tengerpartra, Mátéhoz a vámszedő asztal mellé, és leül a bűnösök közé is, szóba áll velük, nem pedig messziről ostromozza bűneiket. És nem csupán szembesíti őket bűnös életükkel, hanem segít, megmutatja a helyes utat, és velük is tart azon. Ezt kell példaként követnünk ma is, amikor már egészen mások a körülmények, egészen más az életünk. De a feladatunk ma is az: megkeresni az elveszettet, bárhol is legyen az. Amikor egy kápolnát létesítünk egy üzletközpontban, amely sokak számára valóban a fogyasztás "temploma", nem egy újabb üzletet nyitunk meg, ahol az evangéliumot árusítjuk, mint egyet a sok árucikk közül, hanem értékes alternatíváját nyújtjuk a sok értéktelen szemétnak. Ha mi nem megyünk oda, azok, akiknek a bevásárló- és szórakoztató központok már-már az otthonuk, hogyan jutnának az evangélium közelébe? Vagy velük már nem is kell foglalkoznunk? Azzal, hogy nem veszünk tudomást erről a jelenségről, nem oldjuk meg a problémákat, és főleg nem szüntetjük meg az üzletközpontok romboló hatását. Ami nem mindegy: hogy hogyan vagyunk jelen. Mert mi magunk is tehetünk arról, hogy a kápolna, vagy könyvesbolt nem különbözik a többitől. Magam többször jártam a Pólus Centerben. Először nem találtam meg a kápolnát és könyvesboltot. Nagyon eldugott helyen van, és akkor még útmutatók sem voltak kitéve. Másodszor olyasvalakivel mentem, aki már járt ott, és el tudott vezetni, de sem akkor, sem máskor nem jutottam be, mert az eladó elment valahová. Ugyan kiírta, hogy "mindjárt jövök", de a mindjárt egy félóra múlva sem jött el. Egyszer sikerrel jártam, be tudtam menni, de akkor az eladók egymással voltak elfoglalva, szóra, figyelemre sem méltattak. Ilyenkor az fogalmazódik meg az emberben, hogy "na ide se jövök máskor". Így tényleg méltatlanná lehet tenni bármit. Változtatni csak példamutatással lehet. Hiába hangoztatjuk a véleményünket, hiába fogalmazzuk meg a tennivalókat, ha mi magunk nem tesszük azt meg, senki sem vesz komolyan bennünket. Még mindig túl sok energia megy el arra, hogy valami ellen harcoljunk, és ez hiábavaló dolog addig, amíg megfelelő alternatívát nem tudunk nyújtani.

Sánta Anikó

AZ ÖKUMENIKUS TANÁCS KÖZLEMÉNYE

A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa Elnöksége június 3-i ülésén – az eddigi munkát és körülményeket értékelve – úgy döntött, hogy 1999. június 30-a után nem tudja tovább működtetni az Itt és Most Egyházi Missziói Központot és Könyvesboltot a Pólus Centerben. Az utóbbi négy hónapban végzett sokrétű kiértékelés többek között a következőket állapította meg: A másfél éves tapasztalatok azt mutatják, hogy a Missziói Központ látogatottsága igen alacsony és az áhítatokon, rendezvényeken elsősorban olyan gyülekezeti tagok vesznek részt, akiknek egy, a városközpontban lévő egyházi helyiség könnyebben megközelíthető lenne. A használatban lévő helyiség a Pólus Center első emeleti részén helyezkedik el, amely elég nehezen megtalálható. A Missziói Központ megnyitása óta több új bevásárlóközpont létesült, illetve a következő hónapokban nyílik Budapesten, amely óhatatlanul a látogatók számának további csökkenését is maga után vonja. A bevásárlóközpontokban végzett egyházi szolgálat a nyugati országokban sem tudott igazán beindulni, és a másfél éves tapasztalatok azt mutatják, hogy a magyar látogatóktól is idegen a misszió e formája. A fenntartási költségek az elmúlt egy évben csaknem nyolcszorosára emelkedtek, melyhez hozzájárult az is, mint ismeretes, hogy tavaly nyáron tönkrement az Ökumenikus Magán nyugdíjpénztár, mely korábban a költségek jelentős részét fedezte. Az utóbbi időben az Ökumenikus Tanács tagegyházai számára sok új lehetőség nyílt a missziói és evangelizációs munka végzésére, így a jövőben azok fenntartására és működtetésére szeretnének nagyobb figyelmet szentelni, többek között evangelizációs konferenciák, gyermek- és ifjúsági táborok megrendezésére, az egyetemi hallgatók között végzett szolgálatra, kulturális és zenei rendezvényekkel kapcsolatos evangelizációra, vagy a ferihegyi repülőtéren, a honvédségnél, a börtönökben, illetve a kórházakban végzett lelkipozításra. Mindezek a szolgálatok természetesen csak kiegészítik az ország szinte minden városában és községében működő gyülekezetek igen sokrétű szolgálatát. Az Ökumenikus Tanács köszönetet mond a Pólus Center vezetőinek, hogy e sajátos és új egyházi kezdeményezés beindításához és működtetéséhez minden segítséget megadtak. Az Elnökség megköszöni a tagegyházak eddigi támogatását és a rendhagyó missziói munkában részt vett csoportok és egyének áldozatvállalását, szolgálatait.

LEVELESLÁDA:1656 Budapest, Pf.: 22.

A postán érkezett MM nagy örömet szerzett nekem! A háború sötétségében az Ige – akár leírva, akár kimondva – éltető napsugárként ragyog fel számunkra... Örömmel olvastam a Dolinszky Árpáddal készült riportot, ami rólunk, vajdasági magyar evangélikusokról szól. Jó tudni, hogy gondolnak ránk, imádkoznak értünk...Hála legyen Istennek, hogy az MM most már kéthavonta jelenik meg! A Napraforgó és a Vekker rovatoknak különösen örülök, mert így már a gyermekeknek és az ifjúságnak is van külön oldaluk, ami "csak az övék". Bárcsak minél jobban bővíülhetne a nekik szánt hely a magazinban, és minél többen bekapcsolódnának ezen oldalak szerkesztésébe!

Brindza Melinda, Szabadka

A legújabb Missziói Magazinban sok érdekes olvasnivaló volt. Például a vojvodinai lelkész interjúja. Vigasztaló volt olvasni, hogy az ottani magyar hívők nem veszítették el a bátorságukat abban a rémítő helyzetben. Nagyon remélem, hogy a háború minél hamarabb véget ér, és nem terjed tovább....Számomra a legérdekesebb cikk az MM-ben a Csepregi Béláról szóló írás volt, azért is mert finn kapcsolatai vannak, de talán azért is, mert ismerem a két lányát... Milyen nagyszerű, hogy Csepregi Béla még megélhette ezt az időt, amikor ismét szabad ígét hirdetni a templomokon kívül is...

Leena Maijala

Finnországból magyarul

Kedves magyar Barátaim! Köszönöm, hogy marseille-i missziókat támogatják. Az elmúlt két évben különböző utakon próbáltuk az evangéliumot közelebb vinni a városunkban élő arabokhoz. Három muszlim asszonnyal: Nazibával, Bayával és Jihaddal rendszeresen találkoztam. Naziba eljárt velem az Oasis találkozókra, ahol áttért muzulmánok arabul énekeltek és vallottak hitükről. Ilyen találkozókat évente 3-4 alkalommal tartanak, ahol délelőtt a már keresztények bibliatanulmányon vesznek részt, a délutánt pedig közös kirándulással fejezik be, ahol alkalom nyílik a személyes beszélgetésekre is. Naziba és Jihad felvette a kapcsolatot Shaffal, aki marokkói keresztény, s aki otthonában szervez családi bibliaórát. Baya már eljött velem néhányszor az egyik gyülekezetben tartott evangélizációs estekre. Nagy örömet szerzett nekem, hogy ezek az asszonyok hallhatták már az Isten országáról szóló örömhírt. Mindhárman ismerik a Szent Gábor kápolnát, a Finn Misszió marseille-i állomáshelyét, így remélhetőleg a jövőben is eljárnak ide, és misszionáriusainkkal továbbra is tartják a kapcsolatot. Nagyon hálás vagyok azért, hogy misszióink munkáját imádsággal támogatják. Mindenekelőtt sokak imádsága hozta meg gyümölcsét. Isten meghallgatta az imádságokat. Arra vágytam, hogy ez a három muzulmán asszony bekapcsolódjon egy keresztény közösség életébe. Naziba és Baya esetében ez teljesült, Jihad azonban nehezen tud elszabadulni otthonról, mert a gyerekei még kicsik – de nagyon örül, ha otthon meglátogatjuk. Ezenkívül mindhárom nő ismer már több keresztényt, aki az én Angliába történő távozásom után is tartják majd velük a kapcsolatot. Az imádság megváltoztatta a saját szemléletemet az emberekkel és a dolgokkal kapcsolatban, és új fontossági sorrendet állított fel a számomra. A misszióban a legfontosabb, hogy mindenben Isten akarata érvényesüljön. Igaz, amit egyszer hallottam valakitől: "Isten országa munkájában semmi sem tudja az imádság munkáját helyettesíteni. Ha most lennék kezdő misszionárius, úgy indulnék első állomáshelyemre, hogy az imádság az elsődleges feladatom mellett, hogy mindig Isten jelenlétében tudjam magamat. Csak a mi mennyei Atyánkkal való szoros kapcsolat és az Ő ígéje iránti engedelmisség teremhet maradandó gyümölcsöt." Köszönöm kedves magyar testvéreim, hogy ebben a mi munkánkban imádságban és egyéb módon is részt vállaltak. Jézus nap mint nap újra szólít: "Kövess engem". Kövessük Őt hűségesen, bárhová is vezet!

Szeretettel küldi üdvözlését

marseille-i misszionáriusuk:

VEKKER

VIGYÁZAT: FÖLDRENGÉSVESZÉLY!

Más alapot senki sem vethet a meglevőn kívül, amely a Jézus Krisztus.” (1Kor 3,11)

Erős alap nélkül nem szabad építkezni. Lehet, de nem szabad. Veszélyes. Magyarországon csak az utóbbi 10 évben készülnek úgy a nagyberuházások, hogy az építkezéseknél ún. "földrengésbiztos" alapokat helyeznek el. Sokszor csak a földrengés idején derül ki, hogy az épület nem volt jól megalapozva, sőt – bármilyen hihetetlen – sok épület készült bármiféle alap nélkül. Fel kell tennünk a kérdést: van-e erős alapja életünknek, hitünknek, családuknak, gyülekezetünknek? Sokszor nálunk is csak a "földrengés" idején derül ki, hogy hiányzik az alap. Korunkban sok megrázkódtatás éri az embert. Sajnos a sok "emberház" nem is bírja, és összeomlik. Akiknek az "épülete" áll is, nem omlott össze, de meginog, repedezik, bizonytalan. Így bizony életveszélyes a helyzetünk! Mit lehet tenni ilyenkor? A paksi atomerőművet utólag erősítik meg több milliárd forintért. A dűledező "emberházaknak" is lehet új vagy megerősített alapjuk. Ugyanis az emberi élet kikezdhetetlen, "földrengésbiztos" alapja már áll több ezer éve. Ez az alap Isten szent ígéje, a 10 parancsolat és a megtestesült Ige, az Úr Jézus Krisztus. Erre az alapra lehet és kell helyezni egyéni és közösségi életünket. De mi is ez vagy ki is ez az alap? Először talán azt mondanám el, ki NEM Jézus. Ő nem filozófiai tétel, nem valláspótlék, nem valami önző lelki "gettó", nem fanatikus extatikus rajongás, de nem is törvényeskedő tételvallás. Jézus egyszerűen az élet, az emberré válás egyetlen igazi útja. Jézus az, akiben a Teremtő és Megváltó Isten testet öltött. Nem egy távoli, elérhetetlen Istenről beszélt, hanem testében Ő hozta el az embervilág számára az isteni, vagyis az emberhez méltó életet. Ez az emberhez méltó élet úgy kezdődik, hogy "térjetelek meg". Lássátok meg, hogy alap nélkül az élet földrengéseiben nem maradhatunk meg. Nem élhetünk a harag, önzés, agresszivitás alapján. Isten Jézusban az emberhez méltó élet alapját ajándékozta nekünk. Építsünk Rá!

Szeverényi János

VEKKER

Milyen DJ Isten?

A napokban jelent meg a Faithless zenekar maxi CD-je, melynek címe: God is a DJ, vagyis Isten egy DJ. De milyen DJ Isten? Olyan, aki összekeveri életünk zenéjét, aztán hagyja, hogy az saját magától "lejátszódjon"? Tényleg arról a deista gondolatról van szó, amit Babits Mihály is megfogalmazott egyik versében, miszerint az Isten megteremtette a világot, azután magára hagyta? Valóban ilyen DJ lenne Isten? Aki magunkra hagy? Engedi, hogy cél nélkül rohangáljunk fel-alá? Hagyja, hogy meneküljünk mindenfelé?! Menekülünk! Mindenki másképpen menekül! Az Amerikai Egyesült Államokban ismét hisztéria tört ki. Pár hete ugyanis bemutatták a Csillagok háborúja című legenda első részét. Rajongók milliói várták ezt a napot, a legfanatikusabbak már hetekkel korábban sátrat vertek a mozi előtt, nehogy valamiről lemaradjanak. A magyarországi Csillagok Háborúja Klub – merthogy ilyen is létezik – tagjai minden egyes klubmegbeszélésen a számukra már-már félistenekké vált hősök jelmezeit hordják. Gyerekek és felnőttek egyaránt játszanak, próbálnak eljátszani egy másik szerepet. Egy szerepbe menekülnek... Végül is, ha belegondolunk, nem sokkal érdekesebb Darth Vadernek lenni, mint belenézni a monoton hétköznapiok tükrébe? Menekülünk! Mindenki másképpen menekül! Múltkor olvastam egy felmérést arról, hogy Magyarország az első helyen áll a tv-nézési statisztikában. Átlagosan napi négy és fél órát töltenek nálunk a tv előtt az emberek, ami az aranyérmes jelenti Európában. Milliók ülnek le naponta, hogy Esmeralda és a többiek örömébe és bánatába meneküljenek saját gondolataik, saját életük elől. Menekülünk, szeretnénk elmenekülni, kimenekülni ebből a világból. Pilinszky János zseniálisan fogalmazta meg Kihűlt világ című versében azt, amit sokszor mi is érzünk: "E világ nem az én világom, csupán testem kényszere..." Felteszem még egyszer a kérdést: Isten valóban olyan DJ, aki hagyja, hogy menekülés töltse ki az életünket? Isten egyedül hagyott volna minket? Ilyen gonosz DJ lenne Isten? A kérdésekre a válasz maga Jézus Krisztus, akiben az ige testté lett, és aki ezt üzeni minden kételkedőnek és minden menekülőnek: "Én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig." Csak az a kérdés, hagyjuk-e, hogy Isten Jézus Krisztus által DJ-ként a mi zenénket, a mi életünket "keverje"...?

Gáncs Tamás

FIATALOK OLDALA

A misszió lehetséges...

Mondják, két ember között a legrövidebb út az egyenes beszéd. Mégis ez a legnehezebb. Tárgyalóasztalok, telefonvonalak, levélbe zárt üzenetek mesélhetnének erről. És talán beszélhetne ez a kis felhúzható emberke is a karikatúráról. Milyen lelkes képpel várják a tárgyaló felek, hogy postázza az üzeneteket, közvetítsen és lehetségessé tegye a missziót! Mert küldönc, hírnök nélkül nincs megértés, egyetértés, nincs igazi találkozás, megoldás sem. Nélküle csak két asztal van, egymással szembe fordítva, két várakozással teli, aktatáskás fickó – bizonyára fontos személyiségek (mint mi) –, de nincs Kapcsolat. Nélküle folyhatnak bár ádáz béketárgyalások, amolyan “nem engedünk a 21-ből, de mi sem” módon, azonban igazi béke nem születik. Élt valaki nagyon régen, aki ács foglalkozása mellette előbb másodállásban, majd főállásban is ezzel foglalkozott. Hírnök volt: Jóhír-nök. Átala igazi találkozások jöttek létre ember és embertársa között. Megszületett a remény, hogy talán mégsem vagyunk egymás farkasai, és szívünk között híd épülhet, hogy elfogadjuk, befogadjuk egymást. Őt nem kell felhúzni: örökmozgó. Mindig munkában van. Közöttünk, velünk, bennünk él és így éltet mindannyiunkat. A misszió lehetséges. Ő már 2 évezred óta teszi a dolgát. Lehet utánozni, hiszen a szeretet küldetése ránk is vár. Majd Ő, a Jóhír-nök, a béke-hozó közvetít, közbelép; csak engedjük magunk közé – oda középre.

Varga Gyöngyi

FIATALOK OLDALA

Az esztendő elején vers- és prózaíró pályázatot hirdetett egyházunk Ifjúsági Bizottsága. 33 pályázat érkezett, s ezek közül a zsűri öt vers és hat novellaszerző műveit találta "ígéretesnek". Az MM Vekker rovatában szeretnénk leközölni néhány kiemelkedően jó írást, azzal a reménnyel, hogy más is kedvet kap az íráshoz.

Vida Zoltán: Mindenfa

Hátul, ahol a kert végetért, volt egy kis ajtó a kerítésen. Alacsony, barna falécű ajtó volt, s mögötte kezdődött a rét. Pontosabban nem is igazán rét volt ez, inkább mező, hiszen a rendezettség és a tápláló szándék benyomását keltette. A kis ajtó volt a határ. Egyik oldalán az emberek alkotta otthon; a ház, a járda; a másik oldalán egy még tágabb otthon, nem csak térben, de lélekben is szélesebb terület húzódott. Ha leültél a kiskapu tövébe, már befogadott. Feléd nyújtotta zöld fűvét, rengeteg féle- színű- forma ujjával integetett. Magáénak érzett, megbízott benned, s te is érezted a biztonságot, mögötted a ház, előtted a hatalmas zöld tér. Ha kiléptél a kapun, már csak magadban hordoztad a házat, körülvevte ez a mindennél nagyobb udvar. Mert nagy volt a mező, nagyobb, mint te. A messzeségben egyetlen fa látszott, körülvette a sok-sok fű, ketten maradtatok. Különös fa volt ez, talán nincs is több ilyen a világon. Ha ránéztél, nem mutatott furcsaságot, zöld levelek himbálóztak barna törzsét körül tornászó ágain. De mégiscsak valami megváltozott! Hirtelen virágba borult a fa, mintha meleg tavasz lenne, robbanó, feszülő virágok ültek a fején. Ám nem volt tavasz, hiszen a következő pillanatban érett gyümölcsök lógtak rajta. Egy formáját, azonban, soha nem mutatta a fa, kopasz, halott ruhájában nem állt soha. Beszélik, hogy egyszer, nagyon régen, dermesztő hidegek jártak, mikor lehullott levele, virága, gyümölcse. Azóta viszont mindig pompában jelenik meg, változó, de mindig meglévő pompában. A felé közeledő számára új és új arcot mutat, amit éppen kíván: a csodálónak gyönyörűséget, az éhezőnek táplálékot, a megfáradtnak árnyékot. Itt ülök a határon. Lassan lemegy a nap, besétálok a házba, közben még visszatekintek a percről percre változó mindenfára, hirtelen becsukva szemem próbálom magamban megőrizni a képét. S az alacsony, barna falécű ajtót nyitvahagyom, egész éjszakára...

MM-AKTUÁLIS

TELJES NAPFOGYATKOZÁS

Sötétség délben" – idézhetjük Arthur Koestler híres regényének címét augusztus 11-én, miközben az eget kémleljük. Mint köztudott, csillagászati szenzációnak lehetünk szemtanúi Magyarországon egy 111 kilométer széles sávjában, egy olyan eseménynek, amely legutóbb 1842-ben, Petőfi idejében kápráztatta el a világot, s legközelebb csak unokáink gyönyörködhetnek benne, 2081-ben. A teljes napfogyatkozás során hű kísérelünk, a Hold teljesen kitakarja majd a Nap fénylő korongját, az égitest eltűnik, és esti szürkület ereszkedik a tájra. A teremtettség egy csodálatos titkának leszünk szemlélődő részesei!

MM KITEKINTŐ

A Norvég Izraelmisszió meghívására Endreffy Géza budaörsi lelkész, a norvég szervezet magyarországi munkatársa, valamint lapunk felelős szerkesztője, Gáncs Péter 10 napos missziói tanfolyamon vehettek részt Izraelben. A jeruzsálemi Caspari Centerben rendezett kurzus résztvevői főleg a skandináv egyházak misszionáriusai közül kerültek ki, akik a föld legkülönbözőbb országaiban dolgoznak: Japán, Nigéria, Banglades...

Egy élmény Izraelből...

Időnk egyik részében Bibliával a kézben fedeztük föl a Szentföldet... Csodálatos érzés volt bejárni azokat a helyeket, ahol Jézus élt. Időnk másik részében előadásokat hallgattunk: a különböző történelmi egyházak Izraelben hogyan értelmezik a missziót, hogyan tesznek bizonyosságot Jézusról és egyáltalán hogyan élnek hétköznapjaikat zsidók és arabok között. Előadóink között volt zsidó rabbi, dán evangélikusból lett ortodox apáca, karizmatikus Messiás-hívő zsidó vezető, amerikai és norvég missziológus... Hallgatva az előadásokat érdekes volt figyelni, ki hogyan értelmezi, magyarázza a bibliai igehelyeket. Legjobban egy messiási zsidó hölgy – Lisa Loden – gondolatai fogtak meg. Ennek oka talán az, hogy egy egészen más kultúrában, egészen más emberek között az ige ugyanúgy hangzott, mint nálunk Magyarországon egy evangélikus templomban. A megbékélésről szólt Lisa és éreztük beszédéből, hogy nem csak ígét magyaráz, hanem bizonyosságot tesz, a legégetőbb kérdést veti fel, mely népének helyzetét, országa helyzetét, de az egész világ helyzetét is érinti. Lisa egy olyan közösségből jött – messiási zsidó – akit a keresztyének ugyan elismernek, de furcsán néznek rájuk, mert bizonyos mózesi törvényeket betartanak; a zsidók kitagadják zsinagógáikból; a muszlimok pedig figyelembe sem veszik őket. Komoly téma ez azért is, mert a helyzet is különleges, melyben megszólal. Izraelbe a világ minden tájáról települnek zsidók, ezek között vallásos csak elenyésző számban van, azonban a holocaustról és az antiszemitizmusról emlékeik és élményeik vannak. Ilyen környezetben kell tehát végezni a békéltetés szolgálatát azoknak, akiket népük ügye és a Krisztusról szóló örömhír feszít." Isten ugyanis Krisztusban megbékéltette a világot önmagával ..." (2 Kor 6,16-21) egyedül csak őbenne, őáltala lehetünk egyek a hitben, reménységben és szeretetben. Ehhez azonban Istennel kell harcolnunk – mondta Lisa –, ahogyan Jákob is tette a Jabbók gázlónál (1Móz. 32-33), amikor a több mint 20 éves száműzetéséből tért haza és félt, vajon bátyja, Ézsau hogyan fogadja? Tusakodott Istennel, mert érezte, áldás és bizonyosság nélkül nem mehet tovább életútján. Az életét sem érdemes tovább élnie Isten nélkül, csalóként, ahogy eddig tette. De harcolt és győzött, megbékélt Istennel, aki áldással bocsátotta el. Azonban még hátra volt a találkozó Ézsauval, akit már kétszer is olyan csúfosan becsapott. Meg kell tehát vele is békélnie. Maga előtt bőséges engesztelő ajándékokat küldött és hétszer borult le Jákob a bátyja előtt, míg mentek egymás felé. Talán szükség volt erre a túlzásra, vagy éppen ettől engesztelődött ki a testvér? A megbékélésben az Isten előtti szegyenérzet is fontos – jegyezte meg Lisa. Az ige ezt írja: "...mert amikor megláttam arcodat, mintha Isten arcát láttam volna..." (1Móz 33,10). Így történik a megbékélés, hogy a felek látják egymáson kiábrázolódni Isten arcát. Jákob az alázatában, sebezhetőségében mutatta meg, hogy Isten békéjével jött. Ézsau pedig kellett, hogy ezt lássa. Azonban őrajta is láthatóvá kellett váljon az ÚR békessége, megbocsátással és befogadással. Így fogadta tehát azt az embert, aki megcsalta, meglopta, de mindezt meg is szenvedte, ugyanúgy, ahogyan ő is, a kisemmizett, otthonmaradt ember. A két testvér amikor egymásra borult, megéreztek egymáson az elmúlt időszak szenvedését. Nekünk, a XX. század végén élő embereknek is – mondta Lisa – meg kell éreznünk egymás könnyében a sót, hogy átéljük a másik életét, fájdalmát, boldogságát, hogy be tudjuk fogadni őt. A megbékélés Istennel és emberrel az igazi szeretet megtapasztalásából fakad. Az igazi szeretetnek pedig mindig ára van...

Endreffy Géza

HÉTFŐI MANNA-KÓSTOLÓ

Az MM 99/1-es számában bemutattuk a KEVE (Keresztyén Vezetők és Üzletemberek Társasága) munkáját. Egyik korszerű szolgálati eszközük a Monday Manna, azaz Hétfői Manna című, hetenként angolul és magyarul megjelenő lelki táplálék, amelyet e-mail-en bárkinek ingyen megküldenek. Most ízelítőül közzéteszünk két "adag mannát". Aki kedvet kap rendszeres fogyasztására, megrendelheti Nagy Gábor e-mail címén:

gnagy@bdp.xm.mitsui.co.jp

ÉRTÉKEKEN ALAPULÓ ÉLET

Értékrended határozza meg minden tetteidet. Bár nem ülsz le listát készíteni a számodra fontos dolgokról, mégis minden alkalommal értékrended szolgáltatja az alapot a döntéseidhez. Sajnálatos módon értékeid között van néhány olyan, amely útjában áll sikereidnek és gátol abban, hogy megelégedett életet élj. Tudod, hogy a sok érték, amely tudat alatt él benned, nem a te választásod. Ezeket "nyakadba varrták" a szüleid, kortársaid és a körülötted lévő kultúra. (Manapság a TV-nek van leginkább értékformáló hatása a társadalmunkban.) Így használhatsz olyan helytelen információkat és értékeket, amelyek nem állnak a nehézségek idején. Értékeid jelentik a térképet az életed iránya számára. A kérdés ez: milyen irányba terelnek az értékeid? A reményeid beteljesülése felé vezetnek téged, vagy pedig a kiábrándultsághoz? Az értékek sok stresszel is járnak! A stressz akkor jelentkezik, ha a mondataid a hitedet tükrözik ugyan, de a cselekedeteid nem egyeznek ezzel. Például: amikor azt mondd, hogy "a családom fontos a számomra" de mindig túl elfoglalt és fáradt vagy ahhoz, hogy élvezd a társaságukat. Amikor azt mondd, hogy "értékesnek tartom az egészségemet", azonban túlhajtott, túlsúlyos vagy és sohasem mozogsz. Amikor azt mondd, hogy: "nem vagyok anyagias", de túlságosan eladósodsz és így folyamatosan aggódnod kell a megélhetés miatt. Mikor két érték összeütközik benned, azt dilemmának nevezzük. Egy nemrégiben végzett Gallup-felmérés megmutatta azt, hogy az érzelmi feszültségek okozói a nem helyénvaló értékek. Mi a megoldás?

ISMERD FEL AZT, AMI IGAZÁN FONTOS AZ ÉLETEDBEN"

Mert a fül úgy vizsgálja a szavakat, ahogyan az íny kóstolja az ételt. Keressük meg együtt az igazságot, értsünk egyet abban, mi a jó" (Jób 34:3-4). Ki kell alakítanod a siker rád szabott definícióját, nem valaki másét átvenni, hanem magad megfogalmazni. Emlékezz erre: a siker az az érzés, amelyet akkor kapok, amikor megélem az értékeimet. Ez nem egy állomás. Sikeres lehetsz az életed minden területén, személyes értékeid és céljaid alapján. Kezd azzal, hogy készítsz egy listát arról, hogy mely dolgok a legfontosabbak az életedben. Kérdezd meg magadtól: "mi az, ami döntő?"

KEZDD EL AZOKAT A DOLGOKAT FELSZÁMOLNI, AMELYEK NEM FONTOSAK"...

és ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek: mi az

Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes" (Róm 12:2).

A MAGÁNYOSSÁG LEKÜZDÉSE

Magányos emberek világában élünk. Egy felmérés szerint az emberek 15%-a életének legnagyobb részében magányosnak érezte magát. 78% néha érezte magát magányosnak, és csak 6% volt az, aki soha sem érezte egyedül magát. Nézzük meg most a magányosság néhány gyakori okát és tanácsokat a kezelésére. Pál apostol életét vettem alapul a 2 Tim 4: 6-21 szerint.

A MAGÁNYOSSÁG NÉGY GYAKORI OKOZÓJA

1. AZ ÉLET ÁTMENETI IDŐSZAKAI

Az élet folyamatos átmeneteből áll; a születéstől az iskolákon keresztül, a házasságon és gyermeknevelésen át az öregkorig. Minden egyes "váltás" alkalmával az elhagyatottság érzése fokozottabban jelentkezik.

2. ELVÁLÁSOK

Meglehet mindened a világon, pénz és vagyon, mégis élhatsz nyomorultul magányod szigetén. Egymásnak lettünk teremtve. Költözés, állásváltoztatás, betegség, válás és a halál miatti elkülönülés okozója lehet a magányosságnak.

3. MÁSOKKAL VALÓ SZEMBEKERÜLÉS

Visszavonulásra készíthet, ha támadás ér, nevetségessé tesznek vagy kritizálnak. Ez aztán magányossághoz vezet.

4. VISSZAUTASÍTÁS

Ez az, amikor úgy érzed, hogy elárultak, cserbenhagytak vagy elhagytak. Az elfogadottság iránti vágyunk az egyik legnagyobb szükségletünk. A visszautasítás is okozhat magányosságot.

NÉHÁNY MÓDSZER A MAGÁNYOSSÁG LEGYŐZÉSÉRE

1. HASZNÁLD KI JÓL AZ IDŐDET

Állj ellent a semmittevés kísértésének. Figyelj a testi szükségleteidre, étkezz helyesen, pihenj, sportolj, tartózkodj a drogoktól és az alkoholtól. Ügyelj a szellemi szükségleteidre, ne válj TV-függővé. Olvass jó könyveket és újságokat. Ne feledkezz meg a lelki igényeidről sem, olvasd a Bibliát. Ez a könyv irányt mutat, tanít, biztat és reményt ad. Imádkozz. Ápold a közösségi életedet, építs barátságokat.

2. NE SZAKÍTSD FEL FOLYTON A SEBEKET

Ne foglalkozz állandóan a sérelmeiddel. Ne válj keserűvé és haragtartóvá. Senki sem szeret cinikus, bíráló, haragtartó ember körül lenni. Kezeld helyesen a dolgot. Zárd le a kérdést és imádkozz érte.

3. VEDD ÉSZRE ISTEN JELENLÉTÉT

Hol van Isten akkor, amikor magányos vagy? Isten mindenütt ott van. Nem lehetsz olyan helyen, ahol Ő ne lenne jelen. Nyisd ki a szemed és ismerd fel Isten jelenlétét.

NAPRAFORGÓ - NEM CSAK GYERMEKEKNEK

MUTATÓUJJ

Ki a hibás? Ki tehet róla? Ki vállalja? Ki volt ez? – ugye, ismerős kérdések? Görcsbe rándul a gyomrod, ha ludas vagy a dologban. Vagy kárörömmel figyeled szemed sarkából a tettet: Vajon feladja-e magát? A kérdés elhangzásakor aztán kezdetét veszi az ősi “tömegsport”, amit egymásra mutogatásnak neveznék. A képen látsz embereket, akik egy nagy körben állnak és mindenki a mellette állóra mutogat. Én is, te is a körben állunk, s egyszer csak a mutogatásunk – miután megtette a kört, – minket talál el. Ránk céloz egy mutatóujj. Ennek a mutatványnak sosincs vége, szűk körben és nagy tömegben egyaránt üzhető sportról van szó. Tanulni sem kell. Már Évának, Ádámnak is elsőre sikerült. Éva ezt mondta Istennek: “A kígyó szedett rá, azért tettem.” Ádám így mentegetőzött: “Az asszony, akit mellém adtál, ő adott nekem, azért ettem.” Igen, a vérünkben van a mutogatás képessége. Ismerek valakit, aki nem állt be a körbe. Kívülről néz minket, de nem akar közénk állni. Nem mintha bátortalan lenne. Egyszerűen nem tetszik neki ez “játék”. Te is ismered: Jézusnak hívják. Ő sosem mutogatott senkire. ? Jézusnak talán nem is voltak mutatóujjai? Voltak, de nem arra használta őket, amire mi. Tanított, intett velük, vak ember szemét kente be sárral. Vagy gyermekek, bűnösök fejére simultak ezek a mutatóujjak. A “nem én voltam, ő tehet róla”- kezdetű mondatok nem szerepeltek Jézus szótárában. Ha mégis beállt volna a körbe, minden vétek fennakadt volna rajta, nem lett volna hajlandó továbbmutogatni.? Mit csinálnak a te mutatóujjaid? Igen, most tartják az újságot, követik a sorokat. És aztán mit fognak csinálni?? És tudod, mit csinál a három ujjad a mutogatós kezeden? Figyeld meg: behajlítottad, tehát rád mutat vissza. Amiért ki nem állhatod a másikat, ami miatt éppen – ha csak képzeletbeli ujjaddal is – mutogatsz rá, az a tulajdonság benned is ott van, talán háromszorosan! Engedd le nyugodtan a kezedet. Azután megint gondolj Jézusra, aki sosem mutogat rád. Nem mondja kárörvendően: “látod, te is milyen vagy?!” Nem mutogat rád, mert másra használta a kezét: Odatartja őket, hogy szögeket verjenek bele, a te bűneidért. Magára vette őket, elvállalta és azt mondja Istennek: Én voltam, engem büntess! ! Válassz ezentúl egy más mozdulatot a mutogatás helyett: az imára kulcsolt kezek jobban állnak neked!

Bálint Józsefné

NAPRAFORGÓ - NEM CSAK GYERMEKEKNEK

VANYARCI GYERMEKKONFERENCIA

Az idén a festői fekvésű, vendégszerető nógrádi falu, Vanyarc adott otthont az immár negyedik missziói gyermekkonferenciának. Ízelítőül két fotó és egy vers, melyben az egyik bibliakör rímbe énekelte meg Zákheus történetének missziói üzenetét...

NAPRAFORGÓ - NEM CSAK GYERMEKEKNEK

A FA TETEJÉRE TÖRTETŐ TÖRPE TÖRTÉNETE

Zákeus a jerikói törpe.

Mint tudjuk, a kíváncsiság gyötörte.

***Az emberek lenézték, gyűlölték,
mert tőlük mindig több pénzt kért.***

Amikor Jézus arra járt,

a tömeg összejött, s várta már.

***Zákeus is akarta látni az Üdvözítőt,
de az irigy tömeg nem engedte előre őt.***

De Zákeus szívós kis törpe

törtet föl a fatetőre,

***s közben keserűen sóhajt: ez az én nagy bajom,
itt lógok fönn a fán, mint egy majom.***

A tömeg jó nagyot röhögött,

hogy a fővámszedő a fán ücsörgött.

De Jézus nem nevette ki,

mert minden ember drága neki.

Megállt a fa tövén és felnézett

arra, kit mindenki más lenézett.

Zákeus nem akart hinni a fülének,

hogy Jézus hozzá tér be vendégnek.

***A tömeg zúgolódik, morog,
mert Zákeusban csak azt látja, aki volt.
Nem ismerik, milyen nagy Jézus hatalma,
mert nála kutyából is lehet szalonna.***

Contents

Interview	with Gábor Bogdányi, referent of the Internet-ministry of the Lutheran Church in Hungary
Mission history	100 years anniversary of the first baptism in Papua New Guinea by Imre Bencze
Interview	about the mission possibilities in a rural industrial area of Hungary, in Ózd
Foreign mission	Pastortraining in Papua New Guinea by Mrs. Bálint
"Cornerstone"	report on the diaconic ministry in Neuendettelsau
MM introduces	the Gideons' ministry in Hungary
Media-world	report on the Christian ministry in a local TV-station, in Kiskunhalas
Israelmission	testimony of a Messianic Jew, Lisa Loden by Géza Endreffy
Standpoint	opinions about the chance of the mission in shopping centers by Anikó Sánta
"Monday Manna"	by the Association of Christian Professional and Buisness People"
Alarmclock	column for youth
"Sunflower"	column for children
Letters and Info	

ÚJ KAZETTÁNK

Az Evangélikus Missziói Központ legújabb kazettája az Új ének című gyűjtemény 12 énekének igényesen hangszerelt feldolgozását tartalmazza. A kazetta jól segítheti az énekek tanulását, kíséretét a különböző ifjúsági és egyéb gyülekezeti közösségekben. Megrendelhető a Missziói Központ címén, valamint kapható az Evangélikus Könyvesboltban (Üllői út 24.) valamint a Huszár Gál Könyvkereskedésben a Deák téren. A kazettáért csak adományt fogadunk el.

KÖNYVAJÁNLÓ

J. Cronin: Szent száműzetés

A regény, amelyet elolvasásra ajánlok, egy valóságos személy életét dolgozza föl. Egy papról szól, aki látszólag sikertelen, bármibe fog. Aki egész életében küzd, keményen küzd, azért imádkozik szüntelen, hogy legyen ereje azt az utat követni, amelyet saját maga és az egyház számára is az egyetlen igaz és járható útnak tart. De amely nagyon nehéz, és sokszor szinte esély sincs arra, hogy járható legyen. A kudarcokkal teli gyermekkor után újabb kudarcok érik tanulmányai során: nem értik, nem fogadják el, különcnek tartják. A sikertelen segédlelkési évek után Kínába küldik Francis atyát, hogy az ottani missziót folytassa, építse. Ám az csak megérkezésekor derül ki, hogy a misszió csak papíron, a statisztikák imponáló számaiban létezett. Nyomorúságos körülmények között kell mindent előlről kezdenie. Zavarbaejtő alázattal és kitartással dolgozik, és többet elér, mint amit valaha is remélni mert. De ezeket az eredményeket nem tükrözik a statisztikák. És ő nem hajlandó azért fizetni, hogy a kínaiak megkeresztelkedjenek, pedig a központ erre is biztatja. Ám akik keresztyének lesznek, azok igazán azok, s a legnagyobb bajban is kitartanak Krisztus mellett. A regény megindítóan szép és nagyon tanulságos. A missziós munkát mutatja be egy küzdelmes életen keresztül, amely látszólag sikertelen, mások által meg nem értett és lenézett, ám a hitért és az erkölcsi helytállásért vívott harcban mindvégig győzedelmeskedik. “A hit csodája! Igen, a hit már önmagában is csoda. A Jordán folyó vize, Lourdes vagy a Mária-forrás. Nem számít, melyik. Bármely iszapos pocsolya képes csodára, ha Isten arca tükröződik benne.” – Ezzel az idézettel ajánlom mindenkinek Francis Chisholm atya történetét.

Sánta Anikó